

MISSIO

Misijné poslanie

Je nedeľa Božieho Milosrdenstva a pochytila ma náhla túžba niečo dobré vytvoriť. Hneď mi začali prúdiť myšlienky o tom, čo všetko sa do bulletinu **Video misia** nezmestilo a že by bolo potrebné prísť s ozajstným misijným časopisom s vhodným názvom. Pred pár dňami som začala čítať životopis svätého Maximiliána Kolbeho, ktorý celý svoj apoštolát zasvätil Nepoškvrnenej Panne Márii. Na pár desiatok stránkach je napísané, aké úspechy zažíval, keď všetku svoju činnosť zasvätil Panne Márii. Bol veľmi činným človekom. Jeho misia spočívala vo vydávaní misijného časopisu, modlitbe a rozdávaní medailónov Nepoškvrnenej Panny Márie, lebo už vtedy - ako aj teraz - bolo na svete veľké množstvo neveriacich, teda pohanov, ktorí v živote nepočuli o Pánovi Ježišovi a zomierali v nevere. Ako učí svätá katolícka Cirkev, kto neverí v Pána Boha, padá do pekla, na miesto smrti a neustáleho náreku. Ježiš Kristus je Cesta, Pravda a Život, kto v Neho verí, neumrie naveky, ale bude s Ním večne žiť v nebi. Svätý Maximilián Kolbe hoci umrel skoro, počas II. svetovej vojny, založil kláštor a misiu aj v Japonsku.

Veľké poďakovanie za vznik tohoto misijného časopisu patrí Pánu Bohu, ktorý ma inšpiruje. Chvála Mu a Sláva na veky vekov. Amen.

Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k Tebe utiekame i za tých, ktorí sa k Tebe neutiekajú. Amen.

Nemožno zabudnúť na Pána Ježiša Krista ako na Krista Kráľa, ktorý je jediným Kráľom a Pánom neba i zeme a v tomto misijnom časopise bude o ňom častá zmienka.

Sám hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.
(Jn 18, 37)

Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života.
(Jn 8, 12)

V tomto čísle ako aj v nasledujúcich budem brať obsah zo starších časopisov a kníh. Plánujem tu uverejňovať dielo **Dve koruny**, ktoré je životopisom svätého Maximiliána Kolbeho a napísal ho Gustav Marcinek.

Pán Boh miluje starú **latinskú svätú omšu** a preto texty nájdete v prílohe na konci.

Video misia

Máj je mariánsky mesiac a preto aj štvrtkové videá s eucharistickými zázrakmi sú na túto tému.

Anjel pokoja a zázrak tanucujúceho slnka.

Pane Ježišu Kriste, uznávam Ťa za Kráľa sveta. Všetko, čo bolo stvorené, pre Teba bolo stvorené. Rob teda so mnou podľa svojho práva! Obnovujem svoj krstný sľub a odriekam sa zlého ducha i všetkej pýchy jeho i všetkých skutkov jeho a sľubujem, že budem žiť ako príkladný/á kresťan/ka. Obzvlášť sa zaväzujem, že vynaložím všetko, aby som právam Boha a Tvojej svätej Cirkvi dopomohol/a k víťazstvu.

Božské Srdce Ježišovo, obetujem Ti svoje úbohé skutky tým úmyslom, aby všetky srdcia uznali Tvoje sväté kráľovstvo a tak sa upevnila vláda Tvojho pokoja na celom svete.
Amen.

Obsah

Misijné poslanie	1
Obsah	3
Informácie	3
Biela a červená koruna	4
Aby Otec Nebeský poslal robotníkov na svoju roľu	7
O Písme svätom	8
Evanjeliá	9
Sväté evanjelium Ježiša Krista podľa Jána	11
Kapitoly 1 a 21 s vysvetlivkami	13
Misijná pobožnosť na česť Panny Márie, Kráľovnej misionárov	19
Komentár na článok o prorokovi Malachiášovi	20
Pobožnosť na česť Najsvätejšej Trojice	21
Pobožnosť na česť Krista Kráľa	23
Zasvätenie ľudského pokolenia Božskému Srdcu	25
Voľnočasová aktivita s výhrou	26
Tradičná svätá omša	27

Informácie

Modlitba ku Kristovi Kráľovi: možno získať **plnomocné odpustky raz denne** pri obvyklých podmienkach: svätá spoveď, sväté prijímanie, návšteva kostola s modlitbou na úmysel Svätého Otca. (Pápež Pius XI., 21. 2. 1923)

Misijný časopis je zadarmo, lebo mám záujem, aby si ho prečítal každý, kto chce. Ak by ste ma chceli finančne podporiť, môžete tu: **SK97 8330 0000 0022 0304 8185**

Do **poznámky** uveďte: **Missio** <https://sanctumvitae.sk> (nová url adresa)

V prípade, že chcete **odoberať** tento misijný časopis či novinky zo webovej stránky, môžete ma kontaktovať prostredníctvom **emailu na stránke** - <https://sanctumvitae.sk> v sekcii **Informácie** alebo prostredníctvom sociálnych sietí. **Telegram** · **Facebook**

Mám misijné povolanie. Som pokrstená katolíčka mesiac po narodení, vyrastala som v katolíckej rodine, mám krst, sväté prijímanie, birmovku; ročnú misijnú prípravu MiSeVi, ročný program Spoločenstva Ladislava Hanusa. Permanentne sa vzdelávam a prikláňam sa k tradičnej náuke. Odmietam modernizmus, liberalizmus, ekumenizmus, ktoré nie sú katolíckou náukou. Na internete vystupujem ako CreativeSuzi33. <https://bio.link/creativesuzi33> (33 ako pamiatka na Kristove roky; Legenda Aurea však hovorí o Kristových rokoch, že už mal 34, keď umrel, lebo už oslávil 33 a začal 34 rok... "žijem, teda som")

Biela a červená koruna

Dcéрка tkáča v Zduńskiej Woli, Mária Dombrowská, často prosila vo svojich modlitbách, aby umrela, než nadíde čas jej vydaja. Do kláštora totiž nemohla vstúpiť, lebo vo vtedajšom Poľskom kráľovstve nejestvovali ženské kláštory. Dalo sa teda voliť len medzi smrťou a vydajom.

"Chcela by som sa tešiť v nebi s tými čistými dušami, čo chodia za Božím Baránkom a spievajú pieseň, akú doteraz nikto nepočul. Nechcela by som Ti však, Bože, nanucovať svoju vôľu, keďže túžim byť pokornou a podrobiť sa Tvojim rozhodnutiam. Ak teda, Pane Bože, máš so mnou iné zábery, tak nech sa stane Tvoja vôľa. Daj mi však takého muža, ktorý nikdy nebude kliatť, ktorý nebude piť pálené a nebude chodiť do krčmy na zábavy! O to Ťa prosím, veľký Pane Bože!..."

Takto jednoducho formulovala svoje nábožné vzdychy, aby rozpovedala v nich svoje utajené túžby. Vyuzili sa z jej dievčenského srdca medzi jedným a druhým stehom na krosnách. Od detstva totiž zarábala už na nich na skúpy každodenný chlieb.

Máriini rodičia totiž, tak ako všetci ich susedia a známi, zaoberali sa domácim priemyslom. Sedeli od svitu do mrku za krosnami, preberali sa v priadzi a osnove, navliekajúc drobné stehy a tkajúc plátno pre rozvíjajúci sa tkáčsky priemysel v Lodži a okolí. Prinášali domov vydelený im materiál zo skladov chmúrnych tovární, pracovali doma a hotový tovar odnášali cudzojazyčným a cudzorodým továrnikom, nevediac sa brániť pred ich vykorisťovaním.

Aj Mária Dombrowská, hoc takto čudno sa modlila, nembola osoba utiahnutá. Vedela sa zabaviť v slušnej družine alebo na svadbách, nikdy však neprekročila hranicu, ktorá patrí mladému, na svoju česť dbajúcemu dievčaťu. Napokon jej rodičia, František a Anna Dombrowská, rodená Klinická, vedeli tak usmerniť jej výchovu, že mohli jej spokojne dôverovať.

Mária neumrela, ale pravdaže sa vydala. Poznala sa s mladým, prístojným Júliom Kolbem, tiež synom domáceho tkáča na Rozomyšli okolo Zduńskiej Woli a zobrali sa. A očividne Pán Boh vypočul dievčenskú prosbu Márie, lebo Július nebol ani pijan, ani v karty nehral, ani nefajčil, ani neutrácal skromný zárobok v krčme. Založil svoju tkáčsku dielňu a podobne ako ich rodičia hrdlačili od svitu do mrku, aby zarobili tých niekoľko kopejok. Bola to úbohučká dielňa a úbohučké bývanie. Bola to jedna väčšia izba, kde v jednom kúte stál sporák, v druhom štyri krosná, za pripravou bola spálňa a vo výklenku medzi skriňami - prostá kaplnka so soškou Matky Božej, s dvoma svietnikmi a anjeli. Pomocník a dvaja učni spolu s Júliom Kolbem tkali na krosnách, ale než by sa boli pustili do roboty, šli zrána vypočuť svätú omšu do blízkeho kostola a potom pracovali vyše dvanásť hodín denne.

Nikomu sa vtedy nepreliovalo, všetci domáci tkáči boli závislí od svojho chleboдаря - továrnika, nijaký zákon ich nechránil pred vykorisťovaním a preto aj Kolbovcí museli veľmi sporiť, keď prišiel na svet ich prvý synček, František a ešte väčšmi, keď dňa siedmeho januára 1894 narodil sa druhý synček, Rajmund, ktorý sa mal stať pátrom Maximiliánom. Zdalo sa, že obaja synkovia budú mať ten istý osud, čo ich otec a starí otcovia: že budú tkáčmi.

Ale Júliovi Kolbemu sa zle vodilo v Zduńskiej Woli. Zbalil teda dielňu a preniesol sa do Pabianic, kde si prenajal domček za cmierom, otvoril krámk, zariadil v byte dielňu a čo nedal ani krámk ani dielňa, malo dať prenajaté trojčutrové pole bez hospodárskych budov a bez inventára. A očividne sa zlepšilo polozenie pána Júlia, lebo onedlho prenajal priestrannejší byt s hospodárstvom a krámkom. Tkáčskej dielne sa vzdali a Mária dala sa vtedy na pôrodnictvo. V tom čase prišli na svet ešte traja synkovia, ale len najstarší z nich, Jožko, neskorší páter Alfonz, ostal. Valent umrel po troch rokoch, Tonko zas po roku.

František, Rajmund a Jožko nechodili do školy. Kde sa dalo vtedy myslieť na verejnú školu v takých Pabianiciach? Prevé slabikovanie učili ich doma rodičia na modlitebnej knižke, učili ich násobilku a to bolo všetko. A predovšetkým vychovávali ich na čestných a šlachetných ľudí. Preniknutí kresťanskými ideálmi, horlivo nasledujúc svätého Bedára z Assisi v

každodennom živote v zmysle reguly III. rádu, putujúc každý rok k Czenstochowskej Matke Božej, tichí a láskaví, príkladmi v manželskom nažívaní, šľachetní a plní lásky k blížnemu - vytvorili to zvláštne ovzdušie, v ktorom dozrievali srdcia a duše troch synkov. Najstaršieho z nich, Františka, vyhliadli rodičia na kňaza, druhí dvaja mali ostať v otcovskom povolání. Všetci sa učili najprv doma, potom u pabianických kňazov a potom František prešiel do obchodnej školy. Rajmund už vtedy odbavoval zvláštnu pobožnosť k Matke Božej. A hoci bol živým chlapcom a náchylným na veselosť - čo iste zdedil po svojom otcovi - veľmi často vchádzal do "kaplnky" medzi skriňami a dlho sa tam modlieval. Matka si ho spočiatku nevšímala, ale keď ho raz videla vychádzať z "kaplnky" vzrušeného a vyplakaného, znepokojila sa a začala naliehať, aby povedal príčinu toho čudného chovania sa. Rajmund nechcel "prezradiť tajomstvo" - ako vyhlásil. Matka vedela ho však presvedčiť, že jej to musí povedať, lebo veď pred matkou nemá mať nijakých tajností. Nuž, keď je tak, povie teda a povedal.

Matka sa nemálo zamyslela, keď počula vyjavené tajomstvo. Lebo hľa, malý Rajmund jej rozpovedal, že veľmi, naozaj veľmi miluje Matku Božiu, že sa vždy k nej modlí, že ho Matka Božia tiež miluje, ba že mu aj povedala:

"Čo ti povedala?"

"Vlastne mi nič nepovedala. Ale keď som bol raz v kostole a prosil ju, aby mi vyjavila, čo bude zo mňa v budúcnosti, tak pri mojej modlitbe ožila na obraze a ukázala mi dve koruny. Jedna koruna bola biela a druhá červená. A len potom mi povedala, že biela koruna je koruna čistoty a červená - mučeníctva. A ja som povedal, že chcem!

Ťažko nám v tejto chvíli skúmať, koľko fantázie a či exaltačne bolo v tomto zážitku desaťročného Rajmunda. Je však pravdou, že od tých čias nastala uňho zmena, že bol ako by označený znakom svojho poslania a že udivení prostí rodičia neprotivili sa jeho túžbam, aby nielen František sa zasvätil duchovnému stavu, ale aby sa aj on mohol stať kňazom alebo misionárom. Túžby Rajmunda, pravda, kazili ich plány. Už dávno totiž rozhodli, že len najstarší syn František bude kňazom a Rajmund a Jožko musia ostať doma. Veď ich skromné dôchodky predsa nedovolia vydržiavať dvoch synov na školách. A ktovie, či by aj po rozpovedaní Rajmunda o bielej a červenej korune neboli prevážili praktické ohľady, počítanie so skutočnosťou, keby sa náhodile nebol začal oň zaujímať pabiansky lekárnik Kotowski.

Matka poslala Rajmunda do lekárne po liek. Rajmund šiel a poprosil lekárnika Kotowského o liek "Venum graecum". Udivilo lekárnika, odkiaľ vie tento malý chlapec po latinsky. Zvedavý, dal sa do rozhovoru a dozvedel sa, že Rajmund učí sa po latinsky u kňaza Jakowského, že jeho brat František je už v prvej triede obchodnej školy a že ako Boh dá, stane sa kňazom.

"A ty?" - vyzvedal sa zvedavý lekárnik.

Rajmund zdôveril sa mu so svojimi túžbami, ale svoje "tajomstvo" o bielej a červenej korune nevyjavil. "Tajomstvo" poznala jedine matka. To však stačilo, aby sa lekárnik, strhnutý bystrosťou a inteligenciou chlapca, rozhodol vzdeláť ho a Rajmund vedel natoľko využiť každodenné učenie u Kotowského, že dobehol Františka v učení a zložil naraz s ním skúšku do druhej triedy obchodnej školy, v tom čase jedinej strednej školy v Pabianiciach.

Ale obchodná škola predsa nemôže pripraviť svojich žiakov na kandidátov teológie. A znova zasiahne čudné riadenie, ktoré rozhodne o osude Rajmunda a jeho bratov.

Hľa, do Pabianic prišiel františkánsky misionár, páter Peregrin, z blízkej Lodže, kde pátri františkáni boli sa osadili pri kostole svätého Jozefa. Po jednej zo svojich kázni vyhlásil z kazateľnice, že prijíma chlapcov do kláštorného gymnázia vo Lwowe. Na tejto kázni prítomní František a Rajmund boli vyzvaním prekvapení. Natešení bežali domov a začali prosiť rodičov, aby ich poslali do lwowského kláštorného gymnázia. Rodičia sa bránili, vysvetľovali hlavatým chlapcom, že veď nemajú toľko peňazí, aby ich vydržiavali na štúdiách, aby si to vybili z hlavy...

A chlapci len prosili. Rodičia dlho si lámali hlav nad touto otázkou, počítali, spočítavali svoje dôchodky, ťažko rozmýšľali, váhali, až napokon podľahli prosbám svojich synkov.

"Dobre teda, chodte s Pánom Bohom!" - rozhodli a chlapci odcestovali.

Potom to isté povedali najmladšiemu synkovi Jožkovi, vypravovali ho za bratmi do lwowského kláštorného gymnázia a teraz už ostali bez detí.

Pokladali to za vôľu Božiu, ktorej sa nemožno protiviť. Nech sa teda synkovi učia v ďalekom svete, dobrí františkánski pátri nedovolia im zahynúť, urobia z nich múdrych a bohabojných ľudí. Nech sa deje vôľa, Božia!

Deti sa už k nim nevrátia, lebo ich dali do služieb Božích a oni ostali akoby opustení. Možno aj to je vôľa Božia, aby sa mohli napokon splniť najtajnejšie túžby ich matky. V dlhé pusté večery viedla s mužom rozhovory, presvedčovali sa navzájom, povzbudzovali vo chvíľach váhania, až naostatok rozhodli. Matka sa rozhodla vstúpiť do rehole sestier benediktínok a otec... A otec pôjde asi za terciára k pátrom františkánom do Krakova. Veď synovia už nepotrebujú ich pomoc, rodičia teda nebudú mať výčitky svedomia, že nevykonali svoju povinnosť voči deťom.

Matka teda v štyridsiatom roku života odchodí do kláštora sestier benediktínok, ale túžiac ostať v III. ráde, čo nedovoľovali predpisy benediktínok, prešla do kláštora sestier feliciánok v Krakove, kde pobudla tridsaťšesť rokov, sledujúc z kláštora heroické činy svojho syna Rajmunda, už ako pátra Maximiliána. Otec stal sa terciárom v kláštore otcov františkánov v Krakove, ale po dvoch týždňoch ho opustil a stratil sa kdesi vo svete. Pravdepodobne zahynul v prvej svetovej vojne, obvinený Nemcami z vyzvedačstva.

Keď sa rodičia rozhodli rozísť sa do kláštorov, mladý Rajmund udivoval učiteľov na lwowskom kláštorskem gymnázii. Prekvapoval ich svojimi matematickými schopnosťami. Čudná vec! Duch výslovne reálny, uvažujúci logicky, dalo by sa povedať - rozum suchý a presný až do prepiatosti a v skutočnosti ohromný fantast, romantik čistého razenia, bohabojný revolucionár, ktorý všetky svoje úmysly a zámery vedel realizovať. Ba aj vtedy, keď iným zdávali sa naozaj fantastickými alebo zhola nezmyselnými pomyslami. Nikto vtedy ešte nevedel, keď udivoval prostredie svojimi matematickými schopnosťami, že je to človek nevšedných hodnôt, že prerastie všetkých vôkol nielen svojou nábožnou horlivosťou, ale aj schopnosťou realizovania na najnedosiahnuteľnejších úmyslov, že je to človek, ktorý sa pohne podmaniť celý svet a priviesť ho k nohám Nepoškvrnenej Panny Márie.

Uvedomil si toto poslanie na lwowskom gymnázii.

Raz po vypočutí kázne jedného z pátrov o Nepoškvrnenej, doplnil svoju túžbu, zrodenú v detských rokoch, vôľou stať sa jej rytierom. Spočiatku chcel byť poľským rytierom, brániacim otčinu pred nepriateľmi. Teraz rozhodol sa stať rytierom Nepoškvrnenej.

"Pod vplyvom tejto kázne," - zdôveril sa otcovi Kornelovi Czuprykovi - "pochopil som, že Nepoškvrnená chce, aby som sa stal jej rytierom a bránil jej česť. Pochopil som, že je to zvláštna Božia milosť, že mám byť jej rytierom."

A isto si spomenul na bielu a červenú korunu, ktorú videl v pabianickom kostole. Zvolil si obe a odišiel ich získať. A iste už vtedy si musel uvedomiť, že to bude tvrdý boj so satanom, ktorému hlavu potrie Nepoškvrnená svojo päťou a on bude jej rytierom...

Všetka predivná dokonalost' Panny Márie môže sa takto kratúčko dovedna zhrnúť, že mala v sebe spojené všetko svetlo požehnania, milosti, múdrosti a lásky, ktoré Pán v časoch, ako po sebe idú, rozlične sypal na Cirkev. A všetko Jej prišlo odtiaľ, že bola Matka Božia. (kardinál Capeceletro)

Aby Otec Nebeský poslal robotníkov na svoju roľu

Ivashita. Je to japonský katolícky kňaz. Jeho otec je bohatý bankár a po otcovi on mal zdediť celý ohromný majetok. No on si volil majetok iný, lepší a dokonalejší, namiesto otcovho dedičstva, dedičstvo Kristovo a takto sa stal kňazom. Teraz je duchovným správcom a ošetrovateľom v nemocnici prašivých (tak prv volali nepokrstených pohanov), v japonskej prefektúre Sizokua. Účinkuje tam už pekných pár rokov.

Hľadájú sa ošetrovatelia. Ale i druhá nemocnica. Sú i druhí chorí. Všetelijakí prašiví. Celý svet je naplnený bôľom. Jajkanie a bedákanie sa ozýva zo všetkých strán. Otrávené. Svet sa premenil na hrozný špitál duševných mrzákov, choromyselných, prašivých a iných duševných bedárov. Hej, hej, svet je chorý. A nebezpečne chorý. Duševne chorý. Hľadáme kňazov, svetských i rehoľníkov. Hľadáme lekárov, ošetrovateľov, pomocníkov. Hľadáme pracovníkov, hrdinov, ktorí by prišli ratovať svet. Potrebovali by sme ich na milióny. Potrebovali by sme kňazov i svetských. Chlapov i ženy. Ale rad radom veľkých a hrdinských, ktorí by mali pred sebou iba jeden jediný cieľ: V duchu Kristovom obnoviť svet! Lebo to by bolo to veľké, zázračné vyliečenie zo všetkých dnešných duševných chorôb.

Choroba Európy. To je úplne iná choroba, ako choroba ostatných krajov sveta. Hovoríme, že je vraj Európa kresťanská. Ale to je omyl. Hrozný omyl. Pozrime si len ľudí okolo seba. Sú to kresťania? Nie. To sú len pokrstení. Ich život vo veľkej väčšine je všetko iné, len nie kresťanský. Vedú riadny kresťanský život? Je ich rodina kresťansky usporiadaná? Ich noviny a knihy sú kresťanské? Chodia do katolíckych spolkov? Spravujú svoj život podľa zásad viery? Vychovávajú svoje deti naozaj po kresťansky? Modliavajú sa? Chodia do kostola? Chodia ku sviatostiam? Postia sa? Zmýšľajú, hovoria, pracujú po kresťansky? A vyznávajú svoju vieru aj pred svetom? Bárs by tak bolo! Ale u koľkýchže je to tak? Tí ostatní? Nechcú byť deťmi Boha.

A preto sú otrokmi sveta. V skutočnosti však otrokmi diabla. Bože, koľko pracovníkov by sme potrebovali, aby týchto vytrhli z pazúrov sveta, prebudili ich z ich omámenia a navrátili späť ku Kristovi. To je práca skoro beznádejná.

Najnebezpečnejšia choroba. Viete, ktorá je to? Keď chorý má lekára, ale nechce ho ani vidieť. Má lieky, ale ich nechce prijať. Je smrteľne chorý, ale on o tom ani len počuť nechce. A duševná choroba Európanov je taká. Čože v Európe chýba kresťanom? Kňaza potrebuje? Má ich na výber. Chýba mu kostol? Má ich dosť. Spoveď, omša, sviatosť Oltárna? To všetko má. Potrebuje azda radu, pomoc, alebo iné dačo? To všetko má. A preto beda Európe. Boh jej všetko dal. Ale ona ostáva dlžná Bohu za toto všetko. Boh jej dal nie jednu hrivnu, nie dve-tri-štyri. Boh jej dal všetky svoje poklady, čo mal. A ona? Lumpuje za ne a márne ich. Bože, akí pracovníci by tu boli treba, aby tohoto najväčšieho hriešnika sveta obrátili? Tak sa mi zdá, že k tomu už ani hrdinovia by nestačili, ba ani svätí. Tam hádam pomôže už iba - bič Boží.

Ľúto mi je zástupu! Povedal to náš Spasiteľ, keď videl pred sebou zástup hladujúcich. A rozmnožil im chlieb. Ah, ale ako mu môže byť ľúto, keď sa pozrie na ohromné zástupy pohanov celého sveta, ktorí sú smädní, hľadájú a túžia po svetle a pravde večného života. Tisíce miliónov pohanov nepozná ešte Krista. Nevideli Ho. Nepoznajú Ho. Nik im Ho ešte nezvestoval. Čakajú Naňho. Hľadájú Ho. A nevedia Ho nájsť. Len si predstavme! Každú hodinu asi 2000 pohanov umiera bez Krista. A mnohí z nich akí blažení by boli, keby Ho mohli poznať, a keby v Jeho náručí, pod Jeho ochranou mohli umrieť. Nie jeden z nich so svätým Šimonom radostne by volal k nebesám: "*Teraz už, Pane, prepusti služobníka svojho, lebo oči moje videli Spasiteľa.*"

**Ježiš, Mária, milujem Vás,
zachráňte duše.**

*1x pomodlená modlitba vyslobodí
jednu dušu z očistca. Koľkokrát sa
človek pomodlí, toľko duší
vyslobodí.*

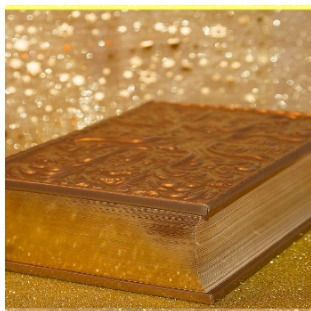
Jonášova história sa opakuje. Ale vo veľkom. V ohromných rozmeroch. Keď Jonáš svojim kázal, svoji si ho ani len nevšimli. Boh ho poslal medzi pohanov, a to najhorších, tým potom kázal pokánie, a tí sa obrátili, kajali sa, posypali sa popolom, modlili sa a boli zachránení. Čo sa vtedy stalo s Jonášom, to sa deje dnes s Kristom. Celá Európa je dnes, možno povedať, vyvoleným národom Krista. Kristus tu chodí medzi nami už 2000 rokov. Robí zázraky a učí nás. Ale Európa ho nenávidí. Je plná farizejov, ktorí Ho vysmieávajú, podceňujú, prenasledujú a nenávidia. Koľkí by boli radi, keby Kristovi mohli hlavu zoňať, ako to chcel voľakedy Herodes urobiť. Na šťastie Kristus je dnes už nie viac betlehemským nemluvniatkom, neleží v jasiach, lež žije v srdciach miliónov a miliónov Jemu verných. A preto Ho už nemožno viac umučiť. Ale opakujeme, odvážlivosť k tomu nechýba. Naozaj medzi svojich prišiel a svoji Ho nechcú poznať. Pohania Ho vedia oceniť oveľa lepšie. Keď sa v Betleheme narodil, prišli k Nemu zďaleka traja králi. Dnes milióny a milióny Ho hľadajú a potrebujú len svetlo Jeho hviezd, aby sa hodili k Jeho nohám. Z misiových staníc prichodia nám radostné správy, že stá a stá pohanov sa hlási do Cirkvi. Ba sú stanice (v Dagári v Afrike, 1937), kde sa hlásilo naraz 5-10-15 tisíc, ba i viac. Nuž hej, to je žatva. Krásna a požehnaná práca. Kým my tu získame jedného hriešnika, tam sa obráti stá a stá pohanov. Preto nie div, že sa Boh zmlouval nad Ninive, hriešnym mestom pohanov, ale v Jeruzaleme, v meste vyvolených, neostal kameň na kameni.

Tak to bolo i v dobe Kristovej. Jeho vlastní krajania Ho prenasledovali a nenávideli, ale zďaleka, zo všetkých krajov sveta, sa hrnuli k Nemu zástupy, aby Ho videli, počuli a poznali. A vtedy hovoril apoštolom: *"Žatva je síce hojná, ale robotníkov málo. Proste teda Otca nebeského, aby poslal robotníkov do žatvy svojej."* Dnes Svätý Otec, pápež, to isté volá nám. Potrebujeme pracovníkov. Dobrých. A veľmi veľa. Potrebuje ich i sama Európa. Ale ešte viac ich potrebujú veľké milióny pohanov. Potrebujeme kňazov. Potrebujeme svetských. Potrebujeme činných, horlivých, vzorných kresťanov. Potrebuje ich katolícka tlač. Potrebuje ich škola. Potrebuje ich náš verejný život. Potrebujú ich obce, štáty, národy. Potrebujú ich úrady, vlády, zákonodárne zbory. Nimi by sme mali obsadiť všetky významnejšie miesta nášho života, aby sme mohli započat nový život. Potrebovali by sme ich légie. Preto prosme Boha, aby nám ich dal. A pousilujme sa i my sami, aby sme ich čím prv mohli mať. Ľudstvo potrebuje nové pokolenia apoštolov, ktoré by premenili svet, žeby sme i my radosťou mohli plesť: "Sláva Bohu na výsosti a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle." (Jur Koza Matejov, PBSJ, 1937)

Nešťastník ten, čo sa opovažuje ukázať na hostine bez šiat milosti, ktoré si vydobyl vo sviatosti pokánia; ved' kto nehodne prijíma, ide prijíť svoje odsúdenie. Akáže zhoda, aké spojenie môže byť medzi svetom a temnosťou, medzi zradcom Judášom a Spasiteľom Ježišom?

svätý Anton Paduánsky

O Písme svätom

Písmo sväté je listom všemohúceho Boha, ktorý poslal svojmu stvoreniu, tak odpovedá na otázku svätý Gregor Veľký. Svätý Ján Zlatoústý rozvádza toto prirovnanie, aby zvýšil túžbu, s akou máme čítať spisy, dané nám od Boha. Od svojej vlasti vzdialení vyhnanci dychtivo prijímajú i najmenšiu správu z domova. Tak i kresťania majú sa usilovať, aby poznali náboženský obsah posvätných spisov, ktoré ich Cirkev dostala do úschovy, aby aj z neho učila veriacich, čo majú robiť a veriť, aby dosiahli spásu.

Strediskom ľudských dejín je príchod Spasiteľa na svet. Boh oddávna pripravoval ľudí na príchod svojho Syna na tento svet. Od dávnej minulosti postupne oznamoval isté náboženské pravdy. Toto Božské zjavenie dovŕšil a zakľúčil Spasiteľ Ježiš Kristus, ako tvrdí aj Apoštol: "Mnoho ráz a rozličným spôsobom voľakedy hovoril Boh otcom ústami prorokov, ale teraz v poslednom čase prehovoril k nám v Synovi..." (Hebr 1, 1 - 2).

V dejinách zjavenia rozoznávame teda prípravu spásy a splnenie sľúbenej spásy. V príprave spásy vrcholnou udalosťou bola zmluva Božia, ktorú uzavrel so svojím vyvoleným ľudom pri hore Sinaj, a preto posvätné spisy z tejto prípravnej doby menujeme aj Starým zákonom alebo spismi Starého zákona.

Ježiš Kristus pred svojím utrpením slávnostne pripomína apoštolom, že ide vyliť svoju krv, ktorá bude krvou novej zmluvy na odpustenie hriechov. Preto spisy, ktoré nám podávajú správu o živote Ježišovom alebo ktoré pochádzajú od apoštolov, menujeme spismi Nového zákona. Spisy Nového zákona, delíme na:

1. dejepisné: 4 evanjeliá, a to podľa svätého Matúša, Marka, Lukáša a Jána a Skutky apoštolov.
2. poučné: 14 listov svätého Pavla, a to Rimanom, 2 listy Korinťanom, Galaťanom, Efezanom, Filipanom, Kolosanom, 2 listy Solúnčanom, 2 listy Timotejovi, Títovi, Filemonovi, Hebrejom; list svätého Jakuba, 2 listy svätého Petra, 3 listy svätého Jána Evanjelistu a list svätého apoštola Júdu Tadeáša.
3. prorocké: Zjavenie svätého Jána, Apokalypsa.

O všetkých spisoch Písma svätom vyznávame, že vznikali zvláštnym vplyvom Ducha Svätého. Sám Boh pohl istých ľudí, ktorých si vyvolil, aby napísali myšlienky, ním vnuknuté, a písali iba to, čo On chcel. Preto prvotným pôvodcom posvätných spisov je sám Boh a druhotnými pôvodcami sú svätopisci. Táto činnosť Božia pri vzniku posvätných spisov našich dostala meno: inšpirácia (vnuknutie).

Veľmi dôležité sú následky tohto Božského vnuknutia. Nesmieme pripustiť, že by sa Písmo sväté mýlilo alebo obsahovalo nejakú nepravdu. Pravda, v ňom máme hľadať predovšetkým náboženské poučenie, teda to, čo máme veriť a činiť, aby sme boli spasení. Písmo sväté teda nie je ani prírodovedeckou, ani dejepisnou príručkou. V otázkach svetskej vedy vedie nás spoľahlivo ľudský rozum a výskum.

Kedže tak zjavenie, ako aj ľudský rozum majú jediný spoločný prameň a pôvodcu, a to samého vševediaceho Boha, preto nemôže byť vážneho rozporu medzi zjavením (vierou) a vedou. Lebo ten istý Boh nemôže sebe protirečiť.

Evanjeliá

Ježiš od svojho verejného vystúpenia pred ľudom hlásal evanjelium, to jest radostnú zvesť, blahozvesť o kráľovstve Božom. Podstatou Ježišovej náuky bolo, že nás prišiel oslobodiť od hriechu a večnej záhuby. Preto správa o vykúpení je hlavným predmetom apoštolského kázania. (1 Kor 1, 23; 2, 1)

Najskôr iba kázanie o Kristovi, o Jeho vykupiteľskom diele dostalo meno evanjelium. Len v II. storočí kresťanskom používajú tento názov aj o napísanej náuke kresťanskej, a tak evanjelium znamená spis o živote Ježišovom.

Už za života apoštolov vzniklo viac spisov, ktoré podávali stručný obraz o živote a náuke Ježišovej. Svätý Lukáš vo svojom evanjeliu spomína už mnohých, čo sa pokúsili napísať správy o hlavnejších udalostiach vykúpenia. (Lk 1, 1 a n.) Z veľkého počtu "evanjelií" Cirkev prijala iba 4 spisy, o ktorých učí, že jedine tieto zaradila do zoznamu (kánonu) posvätných spisov. Ostatné podobné spisy sú mimokánonické alebo apokryfické. Rozdiel medzi kánonickými a mimokánonickými spismi je miestami až veľmi zrejmý. Kým pravé evanjeliá podávajú svoje

správy triezvo a s akousi posvätnou skromnosťou, zatiaľ nepravé evanjeliá a im podobné spisy sa prezrádzajú opačnými sklonmi.

Najdávnejšia Cirkev poznala jediné evanjelium, a tým bola ústne podávaná náuka o Ježišovi. Aj keď prijala štyri spisy evanjelií, udržalo sa presvedčenie, že ide vlastne iba o štvoraké podanie jediného evanjelia. Svätí Otcovia radi prirovnávajú štyri evanjeliá ku štvorke zapriahnutých zvierat, ktoré ťahajú voz Boží (svätý Irenej, svätý Augustín). Obraz Ezechiela proroka (1, 5 a n.) majú pred očami, keď tajomné zvieratá, čo nesú trón Boží, pokladajú za symboly, znaky jednotlivých evanjelistov. Ako na týchto zvieratách viditeľné boli prvky človeka, leva, býka a orla, tak privlastňujú symbol človeka svätému Matúšovi, leva svätému Markovi, býka svätému Lukášovi a orla svätému Jánovi. Pri tomto privlastňovaní majú na zreteli úvody jednotlivých evanjelií. Svätý Matúš začína svoju rozpravu rodostromom Ježiša Krista, a tak blízka bola myšlienka prijímať mu symbol človeka, keďže podáva ľudský pôvod Spasiteľov. Svätý Marek uvádza prorokove slová o hlase zaznievajúcom na púšti, a preto sa mu pripisuje lev. Svätý Lukáš začína rozpravou o kňazovi Zachariášovi, ktorý koná službu v chráme; keďže však najvzácnejšou činnosťou starozákonného kňazstva bolo obetovanie zvierat Bohu, preto sa mu pripisuje symbol býka. A konečne svojím vzletom všetkých prevyšuje v úvode evanjelia svätý Ján, preto dostal znak orla.

Nový zákon má 37 spisov. Sú rozličného obsahu a tvaru. Spája ich spoločná vlastnosť, že sú Bohom vnuknuté. Ich pôvodcami sú apoštoli alebo apoštolskí učenici. Ich obsahom je nový poriadok spásy, ktorý ustanovil Ježiš Kristus. Smrťou Ježiša Krista ustanovenia Starého zákona stratili svoj význam pre dosiahnutie spásy.

Na čelo novozákonných spisov kladieme 4 rozpravy dejepisného obsahu, a to 4 spisy o živote Ježišovom, ktoré menujeme evanjeliami. Pripisujeme ich dvom apoštolom, svätému Matúšovi a Jánovi, a dvom apoštolským učeníkom, svätému Markovi a Lukášovi. Časové poradie ich vzniku je evanjelium podľa svätého Matúša, Marka, Lukáša a Jána.

Kresťania od starodávna vysoko si vážili spisy, ktoré dostali od apoštolov alebo ich učeníkov. Usilovali sa zaopatriť si odpisy aj tých listov a spisov, ktoré opatrovali jednotlivé cirkvi. Pri bohoslužobných zhromaždeniach z nich čítali na povzbudenie veriacich, a tak sa stali spisy Nového zákona spolu i so starozákonnými spismi súčiastkou kresťanskej bohoslužby. Je prirodzené, že si najviac vážili spisy, ktoré podávali správu o živote a náuke Ježišovej. Tak sa stalo Písmo sväté veľmi dôležitým činiteľom pri svätej omši. Pri slávení pamiatky krvavej obete Kristovej z týchto spisov poučoval biskup veriacich o pravdách a povinnostiach kresťanskej viery a života. Šírením kresťanskej viery medzi rozličnými národmi vznikla aj potreba prekladať Písmo sväté do rozličných rečí. Medzi staré preklady Písma svätého patrí aj staroslovanský preklad, pripisovaný svätému Cyrilovi a Metodovi.

Čítať Písmo sväté nie je prikázané v Cirkvi ako nevyhnutná podmienka spásy, ale veriaci majú poznať zjavené pravdy. Písmo sväté je jedným hlavným prameňom zjavenia Božieho, ktoré okrem tohto poznávame z podania Cirkvi (tradícia). Cirkev si želá, aby veriaci sami čítali najmä spisy Nového zákona a tak si osvojili bohatý poklad náboženskej pravdy a potechy, ktorá z tých spisov vyviera. Kiežby každá kresťanská rodina na čestnom mieste mala položené Písmo sväté alebo aspoň spisy Nového zákona, aby z nich horlivo čítala a upevňovala sa v dôvere v Boha. Veď jedným z najvzácnejších darov neba je i zjavené Slovo Božie, ktoré nás chce vyučovať a vychovávať v spravodlivosti, aby sa Boží človek stal dokonalým a schopným konať všetko dobré (2 Tim 3, 16).

Ježiš Kristus hovorí:

***Ja som dobrý Pastier,
dobrý pastier položí svoj
život za ovce.***

***Missio* je z latinského
slova **mittere** (posielať)
a znamená **poslanie**.**

Ježiš Kristus tiež hovorí:

***Chodte do celého sveta a ohlasujte
evanjelium všetkému stvoreniu. Kto
sa dá pokrstiť bude spasený...***

V čase prenasledovania katolíkov komunistami, dostali niektorí katolíci za úlohu naučiť sa celé evanjelium apoštola Jána, aby ho mali neustále na pamäti, ak by ich chceli komunisti odvrátiť od katolícku viery. Preto tu uvádzam úvod do tohoto evanjelia, ako aj 2 kapitoly.

Sväté evanjelium Ježiša Krista podľa Jána

O osobe svätého Jána apoštola sa nám zachovali pomerne dosť bohaté zvesti ako v Písme svätom, tak aj v zaručenom cirkevnom podaní. Predsa si však môžeme z nich utvoriť iba neúplný obraz jeho života, apoštolskej a literárnej činnosti.

1. Ján (hebrejsky Johanan = Jahve bol milostivý) bol rodom Galilejčan, z mestečka Betsaidy, ktoré ležalo na severozápadnom brehu Genezaretského jazera. Jeho rodičia, otec Zebedej a matka Salome (porovnaj Mt 4, 21; 27, 56; Mk 14, 40), žili tam skromným a tvrdým životom jednoduchej rybárskej rodiny. Zo súrodencov Jánových, ktorých bolo iste viac, poznáme iba svätého Jakuba Staršieho, tiež apoštola.

Obaja mladí bratia boli nábožní a dostali sa do kruhu učeníkov svätého Jána Krstiteľa. Tam poznali Božského Učiteľa, ktorý ich o nedlhý čas povolal navždy za svojich apoštolov (Mk 1, 20). V jeho službách boli horliví, až prudkí, preto im Ježiš dal meno Boanerges - synovia hromu (Mk 3, 17; porovnaj aj Lk 9, 54).

Peter, Jakub a Ján boli Kristovými dôverníkmi. Sprevádzali ho aj v najslávnejších a najbolestnejších chvíľach. Jána Spasiteľ vôbec vyznačoval osobitným priateľstvom, takže ozaj bol učeníkom, "ktorého miloval Ježiš" (porovnaj 13, 23; 19, 26 20, 2; 21, 7, 20). Pri

nasledvonej večeri spočíval na hrudi Pánovej (porovnaj 13, 23*). Samojediný zo všetkých apoštolov vytrval neohrozene pri Ježišovi aj pod krížom, spolu s blahoslavenou Pannou a s inými zbožnými ženami. Pán mu zveril do opatery svoju Matku (19, 25 - 28).

Po smrti a zmŕtvychvstaní Ježišovom je Ján skoro vždy po Petrovom boku. S ním ide k prázdnejmu hrobu Spasiteľovmu (20, 3), je pri ňom, keď tomuto Pán udeľuje najvyššiu moc vo svojom stáde (21, 15 - 23) a spolupracuje s ním aj v prvých rokoch vzrastajúcej Cirkvi (Sk 3, 1 - 11; 3, 11 - 4, 23; 8, 14 - 25).

V prvej Cirkvi mal Ján rozhodne vedúcu úlohu. Vidieť to aj z toho, že v zozname apoštolov Sk 1, 13 je uvedený hneď po Petrovi. Zúčastnil sa aj na jeruzalemskom sneme apoštolov a starších Cirkvi (okolo roku 30), ako to vysvitá z listu svätého Pavla Galaťanom 2, 9. Apoštol národov ho pri tejto príležitosti menuje "stĺpom" Cirkvi, podobne ako Petra a Jakuba.

Nevedno dokiaľ ostal v Jeruzaleme. Pravdepodobne asi do roku 57. Pavol sa totiž vrátil z tretej misijnej cesty a spomedzi apoštolov, ktorí boli v Jeruzaleme, menuje iba Jakuba Mladšieho (Sk 21, 18). Podľa svedectiev svätého Ireneja, Polykarpa Efezského a Klementa Alexandrijského svätý Ján odišiel do Efezu v Malej Ázii. Odtiaľ riadil okolité cirkevné zbory. Za Domiciánovho prenasledovania bol vypovedaný na neďaleký ostrov Patmos, kde napísal slávnu knihu Zjavenia (Zjv 1, 9). Za cisára Nervu sa vrátil do Efezu. Tu už na sklonku života napísal evanjelium a tri listy. Zomrel okolo roku 100 za panovania cisára Trajána, vo vysokom veku, vraj deväťdesiatštyroch.

Správy o tom, ako pôsobil v Mezopotámii, v Médii, o jeho pomere k bludárovi Korintovi, o tom, ako bol za Domiciána v Ríme ponorený do kade vreleho oleja (Tertulián), ako ho nepriatelia chceli otráviť (apokryfy), povestí, že nezomrel, ale spí v jaskyni na ostrove Patmos (svätý Augustín) nie sú zaručené. Môže byť v nich čosi pravdy, ale mnohí ich nie neprávom pokladajú za zbožné legendy.

2. Podľa zaručených prastarých správ svätý Ján apoštol napísal naše štvrté evanjelium. Dosvedčujú nám to svätý Ignác Antiochijský († 107 alebo 115), Papiáš Hierapolský († okolo 125), svätý Polykarp Smyrniatsky († 155), svätý Justín († 165), teda mužovia, ktorí žili ešte v časoch

Svätý Ján apoštol bol rodom Galilejčan, z mestečka Betsaidy. Jeho rodičmi boli otec Zebedej a matka Salome.

svätého Jána. Toto potvrdzujú aj cenné výpovede svätého Ireneja († okolo 202), svätého Hipolyta Rímskeho († pred 217), Klementa Alexandrijského († 213) a premnohých iných.

A predsa sa našli v radoch nekatolíckych bádateľov pochybovači, ktorí evanjelium pripisujú akémusi Jánovi Starejšiemu. Tento mal vraj úzke vzťahy k Jánovi apoštolovi a zložil štvrté evanjelium voľakedy okolo polovice druhého storočia. Proti tomu sú však nielen jednoznačné výroky uvedených už spisovateľov, ale aj najnovšie rukopisné objavy. Spomenieme aspoň jeden. Roku 1935 anglikánsky vedec C. H. Roberts uverejnil papyrusový zlomok štvrtého evanjelia, ktorý našiel v zbierkach anglického magnáta Johna Rylandsa. Tento zlomok obsahuje len niekoľko veršov (18, 31 - 38), ale je čiastkou veľkého kódexu. Bol napísaný okolo roku 130, podľa mienky najlepších odborníkov, a to nekatolíckych. Ide o odpis, takže pôvodný rukopis mohol byť napísaný dve-tri desaťročia predtým. A tak prichádzame k roku 100, keď podľa podania svätý Ján napísal evanjelium.

3. Štvrté evanjelium v porovnaní s prvými tromi ukazuje odlišný ráz, a to nielen v reči a slohu, ale aj v obsahu a náuke a osobe Ježiša Krista. Už v prvých kresťanských storočiach si toho cirkevní Otcovia a spisovatelia povšimli a evanjelium Jánovo nazývajú "duchovným", na rozdiel od prvých troch, ktoré menovali "telesnými". A naozaj, Matúš, Marek a Lukáš zachycujú viac ľudskú tvár Spasiteľa, kým Ján opisuje skôr Jeho Božskú, večnú prirodzenosť. Pravda, to neplatí výlučne, lebo ani synoptici nezabúdajú na Božstvo Krista Pána, ani Ján nezanedbáva jeho ľudskú bytnosť.

Tento zvláštny ráz štvrtého evanjelia je podmienený jednak osobnosťou samého pôvodcu, jednak časovým prostredím, v ktorom žil, a jednak aj vzťahom jeho diela k prvým trom evanjeliám.

Keď svätý Ján napísal dielo blahozvesti, tri synoptické evanjeliá boli už známe a rozšírené. Svojím spisom ich nechcel opakovať, ale doplniť a v istom zmysle aj objasniť. Preto úmyselne nehovorí o veciach, o ktorých píše Matúš, Marek a Lukáš. Tí sa viac venovali Ježišovmu pôsobeniu v Galileji medzi prostým ľudom, Ján zasa rozpráva o jeho činnosti v Judsku a v Jeruzaleme, medzi vzdelanými zákonníkmi, kňazmi a mešťanmi, práve tak učenými ako zlomyseľnými. Preto je aj obraz Pánovej osobnosti a tón jeho reči iný u Jána a iný u prvých troch evanjelistov. Všetci štyria však píše o tom istom Synovi Božom, o tom istom Synovi človeka.

4. Svätý Ján bol miláčikom Krista Pána. Svätý Hieronym háda aj dôvod tohto privilegovaného vzťahu: Ján bol v čase svojho apoštolského povolania čistým mládencom a ostal takým až do smrti. Preto pri poslednej večeri mohol byť najbližšie Božskému Učiteľovi a z jeho prs vsal do seba. nielen jeho lásku, ale aj hĺbkou jeho nauky.

A skutočne, Jánovo evanjelium nám predstavuje vrchol kresťanského zjavenia, a to nielen časovo, keďže Ján bol posledný apoštol a posledný svätopisec, ale aj neobyčajnou hĺbkou a výškou tajomstiev, ktoré nám zvestuje o osobe Ježiša Krista, o vnútornom živote Božom, o nesmiernej láske Božej k nám. Jánovým dielom sa dôstojne a veľkolepe zakľučujú dejiny verejného zjavenia Božieho, ktorého ochrana a výklad boli zverené učiteľskému úradu Cirkvi.

Svätý Ján bol miláčikom Krista Pána. V čase svojho apoštolského poslania bol čistým mládencom a ostal takým až do smrti.

Svätého Jána už od prvých kresťanských čias označujú symbolom orla: Orlom vzlietol do najvyššej oblasti toho, čo náš um môže poznať a naše slovo vypovedať o tajomstvách trojjediného Boha a o našej účasti na jeho živote.

Kapitoly 1 a 21 s vysvetlivkami

Predhovor o vtelení Slova, 1, 1 - 18

Večný život Slova v Bohu.

- 1 Na počiatku bolo slovo
a Slovo bolo u Boha
a Boh bolo Slovo.
- 2 Ono bolo na počiatku u Boha.

Slovo je stvoriteľom a svetlom sveta.

- 3 Ním povstalo všetko,
a bez neho nepovstalo vôbec nič,
čo povstalo.
- 4 V ňom bol život,
a ten život bol svetlom ľuďí.
- 5 A toto svetlo svieti vo tme,
no tma ho neprijala.

Svedectvo Jána Krstiteľa

- 6 Narodil sa istý človek,
ktorého poslal Boh.
Menoval sa Ján.
- 7 On prišiel svedčiť,
a to svedčiť o svetle,
aby skrze neho všetci uverili.
- 8 On sám nebol svetlom,
ale mal (iba) svedčiť o svetle.

Večné Slovo stáva sa človekom a prichádza na svet ako pravé svetlo.

- 9 Bolo však aj pravé svetlo,
ktoré osvecuje každého človeka,
prichádzajúceho na tento svet.
- 10 Vo svete bolo
a svet ním povstal,
ale svet ho nepoznal.
- 11 Do svojho vlastného prišlo,
a jeho vlastní ho neprijali.
- 12 Tým však, čo ho prijali,
dal schopnosť stať sa deťmi Božími,
tým totiž, čo veria v jeho meno,
- 13 čo sa narodili nie z krvi,
ani zo žiadosti tela,

ani zo žiadosti muža,
ale z Boha.

- 14 A toto Slovo sa stalo telom
a prebývalo medzi nami.

A my sme uzreli jeho slávu,
a to slávu ako jednorodeného (Syna) Otcovho,
plného milosti a pravdy.

Znova o svedectve Jána Krstiteľa

- 15 Ján svedčil o ňom a volal:
"Toto je ten, o ktorom som povedal:
Ten, čo prišiel síce po mne,
je už predo mnou,
pretože bol prv ako ja."

Jednorodený syn Boží priniesol ľuďom nové zjavenie a nový zákon

- 16 Z jeho plnosti
sme my všetci obsiahli,
a to milosť za milosťou.
- 17 Lebo skrze Mojžiša bol daný zákon,
ale skrze Ježiša Krista stali sa milosť a pravda.
- 18 Boha nikto nikdy neuzrel,
len jednorodený Syn,
ktorý je v lone Otcovom,
sám to zvestoval.

Vysvetlivky:

(1) Svätopisec začína svoju blahozvešť o zemskom živote Ježiša Krista veľkolepým úvodom, v ktorom hovorí o jeho večnom bytí v lone Boha Otca, o jeho Božskej bytnosti - prirodzenosti a o jeho vtelení. Táto náuka o osobe a diele Syna Božieho je zaiste to najkrajšie, čo kedy ľudský um mohol o Bohu myslieť a ľudská reč slovom vyjadriť. (svätý Augustín)

Ježiša Krista nazýva svätý Ján Slovom, grécky Logos. V tých časoch to bol v gréckej filozofii a teológii zaužívaný pojem, ktorý vtedajší spisovatelia používajú v mnohorakom význame, okrem iných aj v tzv. teogonickom - bohorodnom. Označovali tak zrodenie sa nejakej Božskej osoby z druhej, a to úkonom umu, myslením. Ako ľudská myšlienka je "slovom" umu, ako by jeho výplodom, tak druhá Božská bytosť je "slovom", teda plodom prvej Božskej bytnosti. - Tento pochop nachádza sa aj v Starom zákone, aspoň vo svojich hlavných črtách. Je to náuka o "Božej Múdrosti" (Múd 7, 22 - 8, 1; Prís 8, 22 - 31; Sir 24, 1 - 25 a inde). Židovskí učenici ju svojím spôsobom spracovali k pojmu Božieho Slova ako samobytnej osoby. - Evanjelista použil túto smelú myšlienku, aby ňou vyjadril tajomstvo vnútorného života Najsvätejšej Trojice. Pravda, nevzal výraz a pojem "slovo - logos" v tom istom význame, aký mal vo vtedajšej gréckej filozofii a teológii, ale dal mu nový vieroučný obsah.

Všetko, čo na svete jestvuje, povstalo skrze Slovo Božie, jeho všemohúcou stvoriteľskou činnosťou. (Porovnaj Kol 1, 16 n.). Ono bolo životom - pôvodcom všetkého života a svetlom - darcom pravdy všetkým ľuďom, ale mnohí z nich, pohrúžení do temravy náboženskej nevedomosti a hriechu, ho neprijali.

(6-8) Boh poslal Jána Krstiteľa, aby pripravil ľudstvo, predovšetkým Židov, na príchod Syna Božieho - Mesiáša. A Krstiteľ aj vydal toto svedectvo. - Evanjelista zdôrazňuje, že on bol iba svedkom o svetle, nie svetlom samým, lebo mnohí Krstiteľovi žiaci svojho učiteľa mylne pokladali za Mesiáša.

Syn Boží nás milosťou posväcujúcou urobil schopnými akoby znova sa narodiť z Boha, z Ducha skrze vodu, nie z tela (2, 5 - 8), a stať sa dietkami Božími, bratmi Ježiša Krsita.

(14) Syn Boží vzal na seba "telo", totiž ľudské telo, ľudskou dušou stvárnené a oživené, slabú ľudskú prirodzenosť, a stal sa nám vo všetkom, okrem hriechu, podobným. (Porovnaj Filip 2, 3 - 7) Žil ako my, len chvíľkami (pri zázrakoch, ...) sa zableskla jeho Božia prirodzenosť a sláva.

Verejná činnosť vteleného Slova - Syna Božieho, 1, 19 - 12, 50

Svedectvo Jána Krstiteľa o Mesiášovi

- 19** A toto je Jánovo svedectvo, keď poslali Židia k nemu jeruzalemských kňazov a levitov, aby sa ho
- 20** spýtali: "Kto si ty?" | A on vyznal a nezaprel. Vyznal:
- 21** "Ja nie som Mesiáš!" | I spýtali sa ho: "Čo (si) teda? Si Eliáš?" A on povedal: "Nie som!" - "Si vari prorok?"
- 22** Odpovedal: "Nie!" | Nástojili teda: "Tak kto si, aby sme mohli dať odpoveď tým, čo nás poslali?"
- 23** Čo tvrdíš sám o sebe?" On odpovedal: "Som hlas, volajúci na púšti: Pripravte cestu Pánovi! ako povedal prorok Izaiáš."
- 24-25** A poslovia, ktorí boli z (triedy) farizejov, | sa ho ďalej pýtali: "Prečo teda krstíš, keď keď nie si Mesiáš, ani
- 26** Eliáš, ani prorok?" Ján im odpovedal: "Ja krstím (len) vodou, ale medzi vami je ten, ktorého vy nepoznate.
- 27** On prichádza síce po mne, [ale je už predom mnou,] a ja nie som hoden rozviazať mu remienky na obuvi!"
- 28** To sa stalo v Betánii za Jordánom, kde Ján krstil.
- 29** Na druhý deň zazrel [Ján] prichádzať k sebe Ježiša a povedal: "Hľa, Baránok Boží, ktorý ktorý sníma hriechy sveta! |
- 30** To je ten, o ktorom som povedal: Po mne prichádza muž, ktorý ma predstihol, pretože bol prv ako ja!
- 31** Ani ja som ho najsamprv nepoznal, ale preto som prišiel, krstiac vodou, aby sa on stal známy Izraelovi!" |
- 32** Ján svedčil ďalej a hovoril: "Uzrel som Ducha
- 33** zostupovať z neba ako holubicu a spočinúť na ňom. A ja som ho predtým nepoznal, ale Ten, čo ma poslal krstiť vodou, mi oznámil: »Na koho uzrieš zostupovať Ducha a spočinúť na ňom, to je ten, ktorý bude krstiť
- 34** Duchom Svätým.« A ja som videl a dosvedčujem, že on je Syn Boží!"
- 35** Prví Kristovi učeníci. - Na druhý deň bol
- 36** (tam) Ján a dvaja z jeho učeníkov. Uzrel Ježiša, ktorý
- 37** práve išiel tadiaľ, a povedal: "Hľa, Baránok Boží!" |
- 38** Počuli tie slová oni dvaja učeníci a odišli za Ježišom. Tu sa Ježiš obrátil, a keď videl, že idú za ním, spýtal sa ich: "Čo hľadáte?" Povedali mu: "Rabbi." -
- 39** čo v preklade znamená Učiteľ, "kde bývaš?" Odpovedal im: "Podďte a uvidíte!" Išli teda (s ním), videli, kde býva, a zostali ten deň u neho. Toto sa (totiž) stalo okolo desiataj.
- 40** Jeden z týchto dvoch, čo to počuli od Jána a odišli

- 41 za Ježišom, bol Ondrej, brat Šimona Petra. Zaraz vyhl'adal brata Šimona a povedal mu: "Našli sme Mesiáša",
- 42 - čo v preklade znamená Pomazaný. I priviedol ho k Ježišovi. Ježiš pozrel na neho a povedal mu: "Ty si Šimon, syn Jánov. Budeš sa však volať Kefas", - to znamená Peter (Skala).
- 43 Druhého dňa sa Ježiš rozhodol ísť do Galiley.
- 44 Stretol Filipa a Ježiš ho vyzval: "Poď so mnou!" | Filip bol
- 45 tiež z Betsaidy, z mesta Ondrejovho a Petrovho. Filip sa zasa stretol s Natanaelom a povedal mu: "Našli sme toho, o ktorom písal Mojžiš v zákone a proroci, Ježiša
- 46 z Nazareta, syna Jozefovho!" Na to mu Natanael vrazil: "Či môže z Nazaret pochádzať niečo dobrého?"
- 47 Filip mu odpovedal: "Poď a presvedč sa!" | Keď Ježiš zazrel prichádzať Natanaela, povedal o ňom:
- 48 "Hľa, pravý Izraelita, v ktorom niet lesti!" Natanael sa ho opýtal: "Odkiaľ ma poznáš?" Ježiš mu odpovedal: "Prv, ako ťa Filip zavolať, videl som ťa, keď si bol pod figovníkom!" |
- 49 Natanael mu povedal: "Učiteľ, ty si (naozaj) Syn Boží!
- 50 Ty si kráľ Izraela!" | Ježiš mu odpovedal: "Pretože som ti povedal, že som ťa videl pod figovníkom,
- 51 veríš? Uvidíš ešte väčšie veci!" | Potom dodal: "Veru, veru, hovorím vám, uvidíte nebesá otvorené a anjelov Božích zostupovať a vystupovať nad Synom človeka!"

Vysvetlivky:

(19-34) Porovnaj Mt 3, 1 - 17; Mk 1, 1 - 11; Lk 3, 1 - 22. Ján nerozpráva o ľudskej mladosti vteleného Slova, ale prechádza hneď na jeho verejnú činnosť. - Tieto prvé udalosti sa stali asi v marci v roku 27 pri Betánii na východnom brehu Jordána, neďaleko od vtoku do Mŕtveho mora, kde Krstiteľ hlásal pokánie a krstil. Jeho činnosť vzrušila židovský ľud, takže mnohí si mysleli, že to prišiel veľký prorok. Mesiáš, o ktorom už Mojžiš hovoril (Dt 18, 18 - 19). Preto veľrada vyslala poslov, aby sa priamo prezvedeli, či Ján je Mesiáš alebo nie. On to otvorene poprel, ale upozornil, že pravý Mesiáš už prišiel.

a Iz 40, 3

(23) "Volajúci na púšti" je kráľovský hlásateľ, nie lev.

(29) Obráz "Baránka Božieho" je vzatý z Izaiášovho proroctva (53, 3 - 7) o "Sluhovi Božom".

(35-51) Je reč o tom, ako sa Ježiš zoznámil s prvými apoštolmi. O vlastnom povolaní, ktoré sa stalo neskôr, píše Mt 4, 18 - 22; Mk 1, 16 - 20; Lk 5, 1 - 11.

Dvaja učeníci - Ondrej a Ján. Svätopisec píše podrobne, ako očitý svedok udalostí, ktoré sa mu hlboko vpísali do pamäti.

(39) Desiatu hodinu je naša štvrtá hodina popoludní. Starí počítali hodiny od východu slnka (prakticky od šiestej hodiny rannej).

(44) Betsaida na západnom brehu Genezaretského jazera. Iná je B. Julias v severovýchodnom rohu jazera.

(45) Natanael (= dar Boží) je podľa všetkého apoštol Bartolomej (= syn Tolomejov).

(48) Židia z Júdska si neveľmi vážili galilejských súkmeňovcov.

(51) Narážka na videnie Jakubovo Gn 28, 12. - Názov "Syn človeka" má význam mesiášsky a zaužíval sa vplyvom Danielovho proroctva (7, 13 n.). Zdôrazňuje ľudskú prirodzenosť Mesiáša. Naproti tomu názov "Syn Boží" vyzdvihuje predovšetkým jeho Božský pôvod a jeho Božskú bytnosť - prirodzenosť. "Syn Boží" v Písme svätom znamená niekedy jednoducho "priateľ Boží", ale už Židia (vplyv Ž 2, 7) chápali tento titul mesiášsky a boli si pritom vedomí, že Mesiáš nie je len obyčajný človek, ale má k Bohu celkom mimoriadny, najužší vzťah.

21 - Ježiš sa zjavuje učeníkom pri Tiberiadskom jazere.

- 1 Potom sa Ježiš znova zjavil učeníkom pri Tiberiadskom jazere. A zjavil sa takto:
- 2 Boli (tam) pospolu Šimon Peter a Tomáš, nazývaný Dvojčaťom, Natanael z Kány Galilejskej, synovia Zebedejovi
- 3 a dvaja iní z jeho učeníkov. Šimon Peter im oznámil: "Idem ryby loviť!" Povedali mu: "Pôjdeme aj my s tebou!" Vybrali sa teda a vstúpili na loď, ale tú noc nič nechytli.
- 4 Keď už svitalo, Ježiš (zrazu) bol na brehu, ale
- 5 učeníci nevedeli, že je to Ježiš. A Ježiš zavolať na nich: "Dietky, máte dačo zajesť?" Odpovedali mu:
- 6 "Nemáme!" On im rozkázal: "Spustte sieť napravo od lode a nájdete!" Spustili teda (sieť), a ani ju vytiahnuť nevládali pre množstvo rýb.
- 7 Tu povedal Petrovi ten učeník, ktorého Ježiš miloval: "To je Pán!" Keď Šimon Peter počul, že je to Pán, prehodil na seba plášť, lebo nebol oblečený, a skočil do
- 8 jazera. Ostatní učeníci však prišli na lodi (za ním), lebo neboli ďaleko od brehu, len asi dvesto lakťov, a ťahali
- sieť
- s rybami.
- 9 Keď vystúpili na zem, videli tam rozloženú pahrebu
- 10 a na nej ryby a chlieb. Ježiš im povedal:
- 11 "Doneste z tých rýb, čo ste teraz chytili!" Šimon Peter sa pobral a vytiahol na breh sieť, plnú veľkých rýb. Bolo ich stopäťdesiat; a hoc ich aj toľko bolo, sieť sa nepretrhla.
- 12 Ježiš ich (potom) zavolať: "Podťe a zajedzte si!" A ani jeden z učeníkov sa ho neopovážal spýtať:
- 13 "Kto si ty?" lebo vedeli, že je to Pán. Ježiš teda pristúpil (k nim!, vzal chlieb a dal im, podobne aj ryby.
- 14 To sa už tretí raz po svojom zmŕtvychvstaní zjavil Ježiš učeníkom.

Ježiš udeľuje Petrovi najvyššiu moc v Cirkvi.

- 15 Keď si zajedli, opýtal sa Ježiš Šimona Petra: "Šimon, (syn) Jánov, miluješ ma väčšmi ako títo?" Odpovedal mu: "Hej, Pane, ty vieš, že ťa milujem!" (Ježiš) mu povedal: "Pas mojich baránkov!"
- 16 A spýtal sa ho druhý raz: "Šimon, (syn) Jánov, miluješ ma?" On mu odpovedal: "Hej, Pane, ty vieš, že ťa milujem!" Povedal mu: "Pas moje ovečky!"
- 17 Aj tretí raz sa ho spýtal: "Šimon, (syn) Jánov, miluješ ma?" Šimon Peter sa zarmútil, že sa ho (ešte aj) tretí raz spýtal: "Miluješ ma?" a odpovedal mu: "Pane, ty vieš všetko: ty vieš, že ťa milujem!" Ježiš mu povedal:
- 18 "Pas moje ovečky! - | Veru, veru, hovorím ti, kým si bol mladší, sám si sa opasoval a šiel si, kam si chcel, ale keď zostarneš, vystrieš ruky, a iný ťa opáše a
- 19 povedie ťa, kam nechceš!" To povedal, aby označil, akou smrťou (Peter) oslávi Boha.

Jánova budúcnosť.

- Keď to dopovedal,
20 vyzval (Petra): "Pod' za mnou!" | Peter sa obrátil a videl, že ide za nimi učeník, ktorého Ježiš miloval a ktorý mu pri (poslednej) večeri ležal pri hrudi a spýtal sa:
21 "Pane, kto ťa to zradí?" | Keď ho Peter zazrel,
22 povedal Ježišovi: "Pane, a čo bude s týmto?" | Ježiš mu odpovedal: Keby som ho takto ponechal, kým sa nevráťm, čo ťa do toho? Ty pod' za mnou!"
23 I rozšírila sa zvesť medzi bratmi, že ten učeník nezomrie. No Ježiš mu nepovedal, že nezomrie, ale len: "Keby som ho takto ponechal, kým sa nevráťm, čo ťa do toho?"

Záver diela**Svedectvo o svätopiscovi. Druhý záver evanjelia.**

- 24** - A to je ten učeník, čo svedčí o týchto veciach a toto napísal; a vieme, že jeho svedectvo je pravdivé.
25 Je však ešte veľa iného, čo Ježiš učinil. Keby sa to všetko malo dopodrobna opísať, myslím, že celý svet by nestačil pojať knihy, čo by ich treba bolo napísať.

Vysvetlivky:

(1-14) Po spomenutých udalostiach v Jeruzaleme apoštoli odišli do Galiley (porovnaj Mt 28, 7. 10; Mk 16, 7), aj s malou skupinou veriacich. V domovine sa znova venovali svojim povolaniam, najmä rybárstvu, ale udržiavali medzi sebou stály styk a častejšie sa schádzavali. Pri týchto schôdzkach sa im niekoľko ráz zjavil Pán.

(5) Ježišova otázka znamená asi toľko: "Priatelia, chytili ste niečo?"

(6) Svätí Otcovia vidia v prehojnom rybolove predobraz plodnej práce apoštolov, ktorí sa stali v pravom zmysle "rybármi duší" (porovnaj podobnú udalosť pri povolaní: Mt 4, 18 - 22; 13, 47 - 50; Mk 4, 18 - 22; Lk 5, 1 - 11).

(15-19) U svätého Matúša 16, 13 - 20 (porovnaj Mk 8, 27 - 30; Lk 9, 18 - 21) Ježiš prisľúbil svätému Petrovi prvú moc v Cirkvi, teraz ho ako dobrý Pastier ustanovuje za svojho zástupcu. Z Pánových slov je jasné, že Petrovi osobitne zveruje zvláštnu starosť o duchovné stádo svojej Cirkvi. Peter ho má pásť, on je jeho najvyšším pastierom tu na zemi, priamym zástupcom Kristovým. Tak rozumel Pánove slová svätý Ján, očitý svedok, ostatní apoštoli a kresťania prvých storočí. A je len prirodzeným dôsledkom časového rozpätia Cirkvi jej dejinného jestvovania, že vždy musí v nej niekto byť, kto predstavuje túto najvyššiu autoritu. To sú nástupcovia svätého Petra v jeho pastierskom úrade - rímski biskupi.

(18 n) Pán predpovedá Petrovi mučenícku smrť. Kristov zástupca sa musí vo všetkom podobať svojomu Učiteľovi, nielen v právomoci, ale aj v utrpení.

(22) Pán zavracia zbytočnú, hoci priateľsky mienenú zvedavosť Petrovu: Netýka sa ho to! Každý má v plánoch Božej Prozreteľnosti určenú úlohu a tú má svedomite plniť. O ostatných nech sa v tejto veci všetečne nestará.

(23) Ježišov výrok o Jánovi bol nejasný. Keď sa ho dozvedeli "bratia", to jest ostatní kresťania, začali si ho po svojom vysvetľovať o Jánovej nesmrteľnosti.

(24) Posledné dva verše podľa mienky viacerých vedcov, pridali Jánovi žiaci, tzv. "starejší" z Efezu, ktorí po smrti svojho učiteľa predložili evanjelium širšej verejnosti a vlastnou vážnosťou sa zaručili, že je naozaj dielom svätého Jána. Ale aj v tomto prípade sú oba tieto verše pravou čiastkou Písma svätého a sú napísané z vnuknutia Ducha Svätého.

Kristus Kráľ, vládni nám!

Misijná pobožnosť na česť Panny Márie, Kráľovnej misionárov

- **Mária, Kráľovná anjelov, vznešenejšia si a mocnejšia ako všetky zástupy anjelov. Pošli nebeských duchov na ochranu svätej Cirkvi a na pomoc pri šírení viery.** - Nech bojujú v pohanských zemiach proti mocnostiam tmy | a pod vodcovstvom archanjela Michala, | aby zvíťazil Kristus. | Rozdrv aj teraz hlavu pekelnému hadovi. - **Kráľovná anjelov!** - Oroduj za misie!
- **Mária, Kráľovná patriarchov, ty si pramatka Nového zákona. Počet tvojich duchovných detí je väčší než potomstvo patriarchov. Tebe musíme ďakovať, že sme dietkami Božími.** - Pomáhaj misionárom v pohanských zemiach. | Nech rastie zo dňa na deň počet dietok Božích. | Ty im buď dobrou matkou a mocnou matkou. - **Kráľovná patriarchov!** - Oroduj za misie!
- **Mária, Kráľovná prorokov, prvé proroctvo o vykúpení je spojené s tvojou osobou a tvoje vlastné vznešené proroctvo "Odteraz blahoslavenou ma nazývať budú všetky pokolenia", ustavične sa splňuje na celom svete.** - Nech ťa ctia aj pohanské národy, | ako matku nášho Vykupiteľa a príčinu našej radosti. - **Kráľovná prorokov!** - Oroduj za misie!
- **Mária, Kráľovná apoštolov, porodila si Spasiteľa sveta, ktorý vyslal apoštolov k všetkým národom. Od teba prišla spása, ktorú hlásali apoštolí a misionári, ich nástupcovia, hlásajú ešte aj teraz. Preto si Kráľovná apoštolov a misionárov.** - Oroduj u svojho Syna za rozšírenie misijného diela; | posilňuj vierožvestov v pohanských zemiach, | aby horlili za spásu duší ako apoštolí. - **Kráľovná apoštolov!** - Oroduj za misie.
- **Mária, Kráľovná mučeníkov, pod krížom milovaného Syna si viac trpela ako všetci mučeníci. Ujmi sa misijného diela, ktoré vyžaduje mnoho obetí od misionárov a novokresťanov.** - Vypros misionárom svätú horlivosť a obetavosť | a novokresťanom nadprirodzenú silu, | aby vytrvali vo viere. - **Kráľovná mučeníkov!** - Oroduj za misie!
- **Mária, Kráľovná vyznávačov, ty si najkrajší vzor horlivosti v službe Božej a obetavosti za spásu duší.** - Panna najmúdrejšia! | Pouč všetkých kresťanov, | že najprv majú hľadať kráľovstvo Božie a duševnú spásu | a potom pozemské dobro. | Nauč ich pracovať pre spásu duší modlitbou a obetami. - **Kráľovná vyznávačov!** - Oroduj za misie!
- **Mária, Kráľovná panien! Prvá si sa zasvätila Bohu a svojím príkladom si oduševnila nesčíselné zástupy mladíkov a panien pre panenský stav a priviedla si ich k apoštolskej práci za spásu duší.** - Matka Božia, | vypros mnohým mladým srdciam povolanie | ku kňazskému a reholnému stavu a pre misijné dielo, | aby pracovali vo vinici Pánovej verne a horlivo. - **Kráľovná panien!** - Oroduj za misie!
- **Mária, Kráľovná všetkých svätých! Ako mesiac zatieňuje svojou žiarou hviezdy, tak ty vynikáš milosťou, čnosťou, zásluhami a slávou nad všetkých svätých.** - Vypros nevercom a pohanom milosť obrátenia, | aby v nebi chválili tvoje milosrdenstvo. - **Kráľovná všetkých svätých!** - Oroduj za misie!
- - **Sláva Otcu...**

Video misia

Komentár na článok o prorokovi Malachiášovi

Po smrti pápeža Františka možno všade vidieť a počuť dohady o tom, kto bude ďalším pápežom. Niektorí poznajú aj proroctvá istého Malachiáša, ktorý predpovedal budúcich pápežov celkom presne. Každý si však môže domyslieť veci podľa svojho uváženia.

<http://standard.sk/927683/petrus-romanus-co-o-frantiskovom-nastupcovi-hovori-apokryfne-prorocstvo>

V súčasnosti sa klebety šíria rýchlosťou svetla, v minulosti to možno bez internetu šlo všetko pomalšie. Predstavte si, že by títo biskupi a kardináli čítali tieto proroctvá a napriek tomu, že vedia, že katolícka Cirkev hovorí o poslednom prorokovi (a Bohočlovekovi) Ježišovi Kristovi, máme v katolíckej Cirkvi schválené rôzne proroctvá, ako napríklad Fatimu či Lurdy, kde dokonca mali zjavenia osoby ženského pohlavia.

Mám prečítané rôzne životopisy svätých a blahoslavených a taktiež poznám mentálnu dispozíciu komunistov a fašistov, popieračov Pána Boha a Najsvätejšej Trojice (Jeden Boh). Tak som mala možnosť pochopiť, ako títo komunisti zmýšľajú. Oni sa tvária ako najmúdrejší na zemi, popierajú, že Pán Boh stvoril svet a sami sa vyhlasujú za bohov. Zistia si (bez snahy pochopiť) o čom (o Kom) je tá katolícka viera a robia človeku naprotiveň, napríklad aj cez týranie človeka až po samú smrť človeka, ak sa nevzdá tejto pre nich nepochopiteľnej viery. Lebo chcú mať moc, tak popierajú všetko duchovné. Veď aj Stalin tak robil, lebo vraj náboženstvo treba vyhubiť a preto zomreli milióny a komunizmus sa dostal do celého sveta. Prečo o tom nikto nehovorí?

Teda k veci o proroctve budúcich pápežov. Každý druhý si už mohol zistiť tieto proroctvá a keďže mnohí vieme, že komunisti infiltrovali katolícku Cirkev zvnútra, budú si voliť podľa svojho zmýšľania a podľa proroka Malachiáša a zároveň budú hovoriť, že týmto proroctvám nehodno veriť, lebo...

Budú si hovoriť, koho by sme si tak mohli zvoliť na Petrov stolec (pápeža)? Kto sa nám hodí? Ako znie to proroctvo?

Tiež sa mi dostalo do uší (asi cez platformu Christianitas), že toto proroctvo nie je úplné a že pápež František bol vraj nejaký temný pápež, o ktorom je v proroctve tomto alebo inom tichá zmienka, ktorá bola prehliadnutá. A tak sa uvažuje, kto by to mohol byť.

U nás v katolíckej Cirkvi sa tiež hovorí, dôveruj, ale preveruj. Veď už len koľko v minulosti stálo, aby bol niekto vyhlásený za svätého... Treba, aby na jeho príhovor bol vykonaný nejaký zázrak. Je potrebné, aby život človeka bol vydláždený dobrými skutkami, nielen úmyslami. Aby bol už počas života na zemi svätý.

Dalo by sa povedať, že sa stotožňujem s týmito prísnyimi podmienkami, lebo diabol vie oklamať aj vyvolených. Zahrá sa na anjela svetla a tí, ktorí nepoznajú jeho triky, sa môžu dať ľahko oklamať. Rád sa hrá na boha, ktorým však nie je.

Teda je to podozrivé po každej stránke, žeby biskupi a kardináli nevedeli o tomto proroctve a zvlášť, keď je žiaľ Cirkev infiltrovaná komunistami zvnútra, ako to vidíme a uznávame podľa toho, čo sa v poslednej dobe schvaľuje; dokonca proti Božím prikázaniam. Boh je nemenný a keď Pán Ježiš Kristus hovorí, že len povýšil učenie, ktoré tu už bolo a za hlavné prikázanie ustanovil dve, v skratke: Miluj Pána Boha celou osobou - telom a dušou a svojho blížneho ako seba samého, je jasné, že kto miluje Pána Boha, dodržiava prikázania, ktoré Pán Boh dal človeku, aby sa mu na zemi dobre žilo.

Nepopierame, že Duch Svätý pôsobí, ale len na ľudí, ktorí prijali Ducha Svätého alebo sú ochotní Ho prijať, lebo majú dobrú vôľu. V takých komunistoch by sme ho asi hľadali márne.

Tu je rozdiel v tom, že ako kto chápe všetko duchovné, či sa to len naučí z kníh alebo má aj osobnú skúsenosť. Lebo tí, čo sa to naučia z kníh, tak veľmi ťažko môžu pochopiť, o čom je katolícka viera, keď nemajú Ducha Svätého.

Aj Pán Ježiš povedal, že keď pošle Ducha (Svätého), tak pochopia všetko, čo im povedal. Jedno je isté pre ľudí ako som ja, ktorí do toho vidia a že tento už napísaný scenár písali komunisti telom aj dušou; všetko je pripravené a už sa nevedia dočkať, ako nás zase budú balamutiť a tváriť sa nevinne. Veľkým prínosom pre mňa bol dokument, ktorý napísal tajný agent komunistov, ktorý sa stal biskupom a mal veľký vplyv na zmeny v tradičnej liturgii a katolíckej Cirkvi všeobecne. (Z.D.) [porovnajte o prorokoch a Mesiášovi Mt 5, 17; Mt 11, 13; Mt 13, 57; Mt 21, 4; Mt 23, 34; Mk 6, 4; Lk 13, 33; Jn 4, 19; Jn 6, 14; Jn 7, 40; Sk 3, 22; Sk 2, 17 - 18; Sk 4, 12]

Pobožnosť na česť Najsvätejšej Trojice

- **Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi.** - Preto idte, učte všetky národy | a krstíte ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.
- **Najsvätejšia, poklony najhodnejšia Trojica, jedna podstata, ale tri osoby, Otče, ktorý si od večnosti sám od seba; Synu Boží, od večnosti Otcom splodený, odlesk jeho slávy; a Ty, Duchu Svätý, rovnako večný a vznešený ako Otec a Syn, z ktorých vychádzaš: klaniame sa Ti v najhlbšej pokore a pripojujeme sa ku chválospevu nebeských duchov:** - Svätý, svätý, svätý Pán Boh zástupov, | plné sú nebesá i zem slávy Tvojej!
- **Stvorený duch nemôže pochopiť toto najsvätejšie tajomstvo; lebo Ty, večný a nepochopiteľný, bývaš v neprístupnom svetle. Cherubíni a Serafíni zahľadá si tvár pred Tebou a s úžasom sa Ti koria. Ty si nás však nestvoril, aby sme Ťa pochopili, ale skôr, aby sme Ťa milovali, Tvoje príkazy zachovávali, a tak v Tebe blažení boli. Preto nás Tvoje sväté Slovo učí všetko, čo nám treba vedieť k spásu o nevyspytateľnej hĺbokosti Tvojho Božstva, aby sme dosiahli večné blaho. Čím menej Ťa náš duch chápe, s tým väčšou úctou a s nežnejšou láskou prijíma naše srdce pravdu, ktorá vyšla z Tvojich neklamných úst. V nej nájdeme odôvodnenie svojho jestvovania, potechu svojho vykúpenia a prameň svojho posvätenia.**

- Trojjediný Bože, Otče, Syn a Duch Svätý! | Áno, veríme s pevnou a neochvejnou vierou všetko, | čokoľvek si nám v čase zjavil o Tvojej večnej nevyspytateľnej podstate.

• **Taja sú, ktorí vydávajú svedectvo na nebi:** - Otec,

Syn a Duch Svätý.

- **Ó dobrotný Otče, Otče milosrdenstva a Boh všetkej útechy, pozri na nás, svoje nehodné stvorenia! Nie sme hodní nazývať sa Tvojimi deťmi, ale spoliehajú sa na zásluhy Tvojho Syna, nášho Spasiteľa Ježiša Krista, predstupujeme pred tvár Tvojej Božskej velebnosti. Darujeme Ti na veky svoje telo, dušu a čokoľvek známe.** - Prijmi, Otče, tieto malé dary, | spojené s obetou Tvojho Božského Syna, | ktorú Ti priniesol na oltári kríža.
- **Ó milosrdný Otče, pozri na obličaj svojho milovaného Syna a spoznaj v nás svoj vlastný obraz, ktorý si pripodobnil obrazu svojho Syna.** - Jeho svätosť nech zakryje našu nehodnosť | a zadostučini za naše neprávosti, | aby sme, večnou láskou s Tebou spojení, | žili a umreli. Amen.
- **Buď pochválená Najsvätejšia Trojica.** - A nerozdielna jednota, | Otec, Syn a Duch Svätý! Amen.

- **Ó najlaskavejší Syn všemohúceho Otca, odblesk jeho slávy a obraz jeho podstaty? Všetko zachovávaš a riadiš slovom svojej sily. Ponížil si sa a bol si poslušný až k smrti na kríži, aby si nás, otrokov diablových, vykúpil z večného zatratenia. Boli sme večne zatratení, určení pre pekelný oheň, ale teraz sme Tvoji. Ty si nám vrátil Otcovu milosť a večnú blaženosť.** - Prijmi teda, ó Ježišu, | prijmi nás, ktorých si tak predraho vykúpil. **Prijmi, čo je i tak Tvoje; veď všetko dobré, čo je v nás, je dielom Tvojej všemohúcej ruky.** - Prijmi a podrž si to, | aby nekonečná cena Tvojej krvi nebola na nás stratená. Amen.
- **Chváľme Otca, | Syna i Ducha Svätého!** - Chváľme a zvelebujme naveky!
- **Ó Duchu Svätý, ktorý z Otca i Syna vychádzaš, a ktorý si rovnaký s nimi v Božstve, v podstate a sláve, život a útechu našich duší, veríme a vyznávame, že sme sa vo vode svätého krstu pre nebo znova zrodili, že sme svätou vierou s Tebou, svojím Bohom, najužšie spojení. Veríme, že nás bude Tvoja mocná ruka a pomáhajúca milosť riadiť a ochraňovať. Ako sa Ti máme za Tvoje nespočetné dobrodenia odplatiť?** - Ty nechceš nič iného ako nás samých. | Preto Ti darujeme svoje srdcia, zmysly a všetko, čo sme a čo máme. | Duchu večnej lásky, spoj nás so sebou, s Otcom a Synom, | zapál' a očisť nás ohňom svojej lásky, | aby sme Ti cudným telom slúžili a s čistým srdcom sa Ti vždy ľúbili. Amen.
- **Otče, Tvoja všemohúcnosť nech nás udržuje!** - Synu Boží, Tvoja múdrosť nech nás poučuje!
- **Duchu Svätý. Tvoja láska nech nás rozpaľuje!** - Svätý, Trojjediný Bože, | daj nám uzrieť v nebeskej sláve to, | čo teraz o Tebe veríme a vyznávame. Amen.

Chválospev na veľkosť Božiu

- **Velebiť Ťa chcem, môj Bože a Kráľu, chcem vždy oslavovať Tvoje meno.** - Zo dňa na deň budem Ťa zveľbovať | a Tvoje meno ustavične chváliť.
- **Vznešený je Pán, nadovšetko chvályhodný, jeho veľkosť nezná hraníc.** - Všetky pokolenia chvália Tvoje skutky, | a s úžasom rozprávajú o Tvojich dielach.
- **Oslavujú nekonečnú velebnosť Tvojej slávy, hlásajú Tvoje divy.** - Rozprávajú o neodolnej sile Tvojich zázrakov, | ospevujú Tvoju veľkosť.
- **Ich ústa sú plné chvály o Tvojej nekonečnej добрôte, jasajú ako spravodlivo riadiš svet.** - Milosrdný je Pán a milostivý, | trpezlivý a veľmi milosrdný.
- **Pán je dobrotivý a milý voči všetkým svojim stvoreniam.** - Tvoje diela nech Ťa chvália, Pane, | nech Ťa zvelebujú všetci Tvoji svätí.
- **Nech hlásajú slávu Tvojej ríše, nech ospevujú Tvoju moc.** - Aby ľudstvo spoznalo Tvoju moc | a krásu Tvojej skvelej ríše.
- **Tvoja ríša: ríša vekov, Tvoja vláda: vláda nad všetkými pokoleniami.** - Pán je verný vo všetkých svojich slovách, | vo všetkých skutkoch svätý.
- **Pán dvíha každého, ktorý padne, sklúčeným dáva pomoc.** - Oči všetkých v Teba dúfajú, Pane, | a Ty dávaš im pokrm v príhodnom čase.
- **Otváraš svoju ruku a naplňuješ všetko stvorenie požehnaním.** - Pán je spravodlivý na všetkých svojich cestách | a svätý vo všetkých svojich skutkoch.
- **Pán je blízko všetkým, ktorí ho vzývajú v pravde.** - Vyplní vôľu tých, ktorí sas ho boja, | počuje ich hlas a vyslobodí ich.
- **Pán chráni všetkých, ktorí ho milujú, ale všetkých hriešnikov zahubí.** - Nech zaznie hlas môj chválospevom Pána, nech každé telo dobrorečí jeho menu na veky vekov.
- **Sláva Otcu ...** - Ako bolo na počiatku...

Pobožnosť na česť Krista Kráľa

Vďaka a poklona

- **Kráľovi vekov, nesmrteľnému, neviditeľnému, jedinému Bohu buď česť a chvála na veky vekov! - Amen.**
- **Klaňajme sa Ježišovi Kristovi, Kráľovi všetkých kráľov. Spievajme Pánovi radostné piesne, plesajme v Bohu a Spasiteľovi svojom. Veselo vstúpme pred jeho obličaj, aby prijal naše chválospevy.** - Klaňajme sa Ježišovi Kristovi, | Kráľovi všetkých kráľov.
- **Lebo Pán je veľký Boh, Kráľ nad všetkými vládcami. Široká zem je v jeho rukách. Pozerá na ňu z horských výšin.** - Klaňajme sa...
- **Jeho je more, lebo ho On stvoril: jemu patrí pevnina, ktorú sám založil, on je náš Boh, my sme jeho ľud, ovečky, ktoré pasie.** - Klaňajme sa...
- **Večný Otče, ďakujeme Ti, že si nám poslal svojho Syna na zem, aby vykúpil svet. Klaniame sa mu ako svojmu Pánovi a Kráľovi. Všetko sa stalo skrze neho. Nebo je jeho trón, obloha hlása jeho slávu. Pred ním sa korí slnko, mesiac a hviezdy. On je Pán a Vykupiteľ ľudí, ktorých stvoril na svoj obraz. On im dal svetlo rozumu a silu slobodnej vôle.** - Jemu chvála a česť naveky!
- **Nebeský Otče, s veľkým bôľom vyznávame, že sme svoju slobodu často zneužili. Prestúpili sme Tvoje príkazy a na miesto Krista nášho Kráľa vládol nad nami hriech. Srdečne za to ľutujeme a ďakujeme, že si nás nehodných povolal do svojej ríše. Jeho pravda nech nás vedie, jeho milosť nech nás posilňuje, jeho láska nech bude našou útechou a nádejou. Radostne budeme načierať z prameňov Vykupiteľových a s ním sa vždy spájať vo Svätosti.** - Pane, Ty si veľký a Tvoje zmilovanie prevyšuje všetky Tvoje diela.
- **Sláva Otcu...** - Ako bolo na počiatku...

Sľub vernosti

- **Plesaj, dcéra sionská, raduj sa, lebo hľa, prichádza tvoj Kráľ. On je spravodlivý a bude tvojím Spasiteľom.** - Všetkým národom prinesie pokoj.
- **Zvelebejte nášho Kráľa, oslavujte ho; On je mocný vládca celého sveta.** - Všetky pokolenia prinášajú mu česť a slávu.
- **Božský Kráľu, Ježišu Kriste, Dávid videl v duchu Tvoju svetovú ríšu, keď sa narodil a pýtal sa Pána: "Prečo sa ti vzpierajú pohania? Čo chcú národy zeme proti Tebe?"** - Panovníci sveta povstávajú | a kniežatá sa prisahali proti Bohu a proti jeho Pomazanému.
- **Ten, ktorý tróni na nebi, vysmeje sa im a Pán ich potupí. A raz, v deň svojho hnevu, dá im odpoveď, a v svojom rozhorčení zmetie ich k zemi.** - Ja som ustanovený za Kráľa nad Sionom, | aby som hlásal jeho zákon.
- **Pán hovorí ku mne: "Môj Syn si Ty, dnes som Ťa splodil. Žladať si odo mňa a dám Ti národy za dedičstvo a končiny zeme za majetok."** - Vládni nad nimi ocel'ovým žezlom | a rozbi ich ako rozbije hrnčiar svoju nádobu.
- **Slúžte Pánovi v bázni a podrobte sa mu, ináč sa nahnevá a vy zídete z pravej cesty. Lebo skoro stihne hriešnika Boží hnev.** - Blahoslavení sú všetci, ktorí v ňom dôverujú.
- **Božský Kráľu, Ježišu Kriste, od Teba je všetka moc a každý poriadok. V Tvojom mene vládnu rodičia v rodine, v Tvojej sile spravujú panovníci svoje štáty. Kde Ty panuješ, tam je blahobyť a poriadok, tam niet závidi a nenávisti, niet vojny a nepokoja. Kde nie je Tvoj duch, tam je nespravodlivosť a hriech, vzburá a nespokojnosť.** - V Tebe sú požehnané všetky národy zeme.

- **S radosťou Ťa dnes znova volíme za svojho Pána a Kráľa a sľubujeme Ti navždy svätú vernosť. Ty si pastier a biskup našich duší. My sme Tvoje vlastníctvo, Tvoje pokolenie, ktoré si si vyvolil; Tvoj ľud, ktorý si si získal, kráľovské kňazstvo, ktoré si posvätil. Nevykúpil si nás pomínutelnými pokladmi, ani zlatom, ani striebrom, ale svojou predrahou Krvou, ktorú si za nás vylial.** - Nebeský Kráľu, chceme Ti zostať verní; | ved' nás pevnou rukou pozemským životom.
- **Sláva Otcu...** - Ako bolo na počiatku...

Prosby

- **Od Jeruzalema tečú prúdy živej vody a Pán bude kral'ovať na celej zemi.** - Všetci ho budú oslavovať | a jeho dar je pokoj.
- **Boh založí ríšu, ktorá všetky ríše rozbúra a zničí, sama však ostane naveky.** - K zániku je odsúdená každá ríša a každý národ, | ktorý Ti neslúži.
- **Daj, Bože, aby Kráľ-Mesiáš vystúpil na svoj sudcovský stolec, aby súdil podľa spravodlivosti.** - Slabému vymôže právo, | chudobnému dieťaťu pomôže a utláčateľov zničí.
- **Dokiaľ bude slnko a mesiac na nebi, bude ľuďom prinášať požehnanie ako rosa a dážď suchej zemi.** - V jeho dňoch bude prevládať spravodlivosť | nerušený pokoj až do konca sveta.
- **Bude vládnuť od mora k moru, od prameňa rieky až k ďalekému ústi.** - Protivníci zohnú sa pred ním | a jeho nepriatelia padnú do prachu.
- **Králi z Tarzisu a z ostrovov prídu s darmi, králi z Arábie a zo Sáby prinesú svoje obety.** - Králi zeme mu budú holdovať | a všetky národy sa mu podrobia.
- **Jeho meno nech je vždy velebené a v ňom nech sú požehnané národy!** - Naveky nech je pochválené Jeho vznešené meno | a nech bude celá zem plná jeho slávy!
- **Pane Ježišu Kriste, kedysi si ušiel do samoty, keď Ťa ľudia chceli urobiť kráľom, lebo si nechcel pozemskú ríšu. Ale za cenu Tvojej drahocennej krvi založil si Cirkev, ríšu pravdy a milosti, ktorá má všetkých ľudí do neba pojať a všetko zjednotiť, čo hriech rozdelil.** - Pán mu dá trón jeho otca Dávida a bude kral'ovať v dome Jakubovom naveky.
- **Ochraňuj a žehnaj svoju Cirkev, ved'a osvecuj pápeža a biskupov, aby svoj úrad zastávali podľa Tvojej svätej vôle. Posilňuj svojich kňazov a všetkých, ktorí pracujú na rozširovaní Tvojho kráľovstva. Vzbudzuj svojej Cirkvi ustavične kňazské a rehol'né povolania. Naplň všetkých svojich veriaich silou svojho ducha, aby verne a vytrvale za Teba pracovali. Zmiluj sa nad tými, ktorí sa od Teba bludom alebo hriechom odlúčili. Daj, aby sme boli všetci jedno v ríši lásky a pokoja, aby všetky srdcia vo svätej radosť bili Tebe, večnému Kňazovi a Kráľovi svetov, aby tak došli zjednotenia s Tebou.** - Žíme čestne pred Bohom, | ktorý nás povolal do svojej ríše | a do svojej slávy. Amen.

Prikázané sviatky (účasť na celej svätej omši): každá nedeľa + sviatky nižšie

(1.1.) Sviatok Obrezania Pána, Panny Márie Bohorodičky; (6.1) Traja králi; (40. deň po Veľkonočnej nedeľi) Nanebovstúpenie Pána; (štvrtok po sviatku Najsvätejšej Trojice) Sviatok Božieho Tela; (29.6.) Svätých Petra a Pavla, apoštolov; (15.8.) Nanebovzatie Panny Márie; (posledná nedeľa v októbri/no-posledná nedeľa pred 1. adventnou nedeľou) Ježiša Krista Kráľa; (1.11.) Všetkých svätých; (8.12.) Nepoškvrnené Počatie Panny Márie; (25.12.) Narodenie Ježiša Krista;

Zasvätenie ľudského pokolenia Božskému Srdcu

- **Najsladší Ježišu, Vykupiteľu pokolenia ľudského, zhladni na nás, ktorí tu pred oltárom Tvojím pokorne kláčíme. Tvoji sme a Tvoji ostať chceme.** - Aby sme však čím užšie s Tebou mohli byť spojení, | hľa, dnes každý z nás | dobrovoľne sa zasväčuje najsvätejšiemu Srdcu Tvojmu.
- **Mnohí Teba, pravda nikdy nepoznali a mnohí Ťa zavrhlí, prikázaniami Tvojimi pohrdajúc.** - Nad obidvoma sa zmiluj, | najláskavejší Ježišu, | a všetkých pritiahni k svätému Srdcu Tvojmu.
- **Pane, buď kráľom nielen tým veriacim, ktorí od Teba nikdy neodstúpili, ale i synom márnotravným, ktorí Ťa opustili. Učiň, aby sa čím skôr zasa vrátili do otcovského domu, aby ich duše biedou a hladom nezahynuli.** - Buď kráľom i tým, ktorých mylné mienky do bludu uviedli, | alebo ktorí v nesvornosti odtrhnutí žijú; | priveď ich naspäť do prístavu pravdy až k jednote viery, | aby čím skôr bol jeden ovčinec a jeden pastier.
- **Buď kráľom i všetkým tým, čo ešte žijú vo tme modlárstva a mohamedánstva, a vyveď ich na svetlo kráľovstva Tvojho. Zhladni konečne milosrdným okom i na synov toho národa, čo tak dlho bol vyvoleným ľudom; a tá krv, ktorú na seba zvolali, nech sa im stane prameňom života a spásy.** - Daj, Pane, Cirkvi svojej stálu slobodu a bezpečnosť; | daj všetkým národom poriadok a pokoj; | učiň, aby od oboch toční zeme ozýval sa jeden hlas: | Sláva Božskému Srdcu, | ktoré nám prinieslo spásu; jemu česť a chvála naveky vekov. Amen.

Kristus je dobrý pastier - my sme jeho ovce. Dobrý Pastier, ktorý dal život za svoje ovce. Jeho najvýraznejšou vlastnosťou je milosrdenstvo, preto túžime po jeho náručí, radujeme sa z jeho prítomnosti a najmä preto, lebo vo svätom prijímaní žijú v nás a my v ňom. Voľakedy na túto nedeľu rímski veriaci mali štáciu a svätého Petra vo Vatikáne. Svätý Peter bol prvým najvyšším pastierom Cirkvi a zástupcom Božského Pastiera Krista. (Jn 10, 11 - 16) **"Ja som dobrý pastier, aleluja, a poznám svoje ovce, a moje poznajú mňa, aleluja, aleluja."**

Voľnočasová aktivita s výhrou

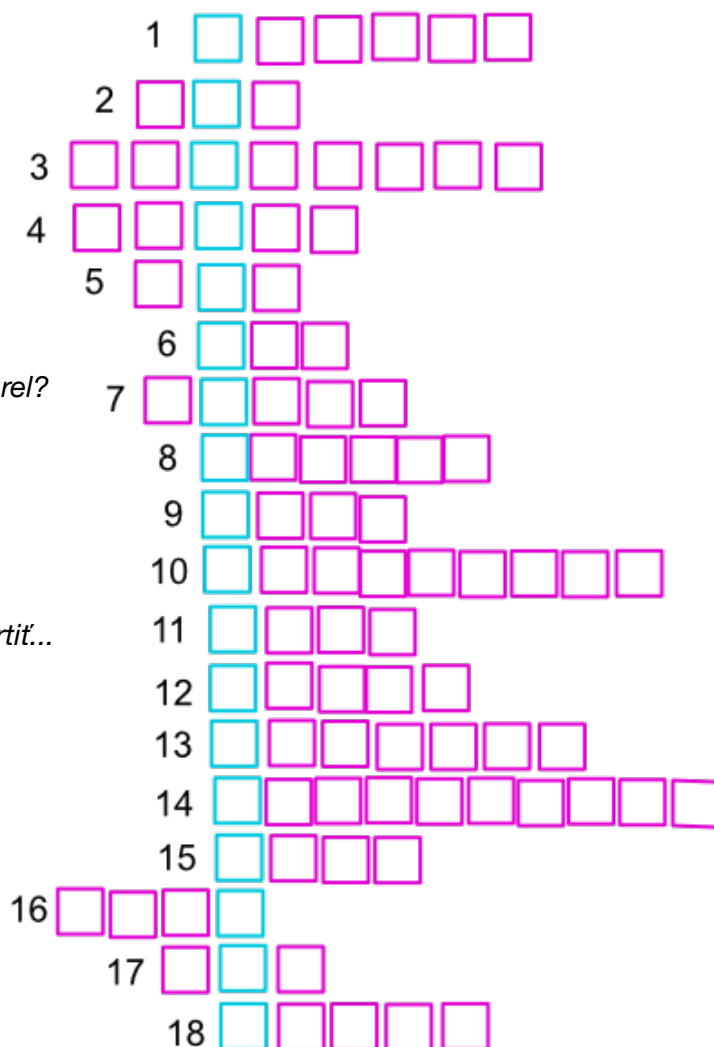
Krížovka: Pre zapojenie do súťaže pošlite text krížovky v modrých políčkach na číslo/Whatsapp uvedené na strane 3 do konca júla. Do správy napíšte heslo: **Missio-1-krížovka (text v modrých políčkach), meno, kontakt**. Výhrou je PDF misijný kalendár na rok 2026. Krížovku si môžete prekresliť alebo vytlačiť na papier.

1. názov tohoto misijného časopisu
2. produkt včiel
3. desať Božích prikázaní inak
4. kňaz inak
5. Stvoriteľ sveta
6. opak slova áno
7. koľko je sviatostí?
8. Ktorý deň za nás Pán Ježiš Kristus zomrel?
9. prvá osoba Najsvätejšej Trojice
10. Plášť Panny Márie
11. Kristus ..., vládni nám! (doplňte slovo)
12. prvá Božská čnosť
13. obľúbená modlitba Panny Márie
14. po narodení Ježiška dal Herodes usmrtiť...
15. raj inak
16. slovo na konci modlitby
17. príbeh počas spánku
18. ženích Panny Márie

V tradičnej liturgii sa používa latinský jazyk.

Slovníček:

Boh - **Deus**
 pravda - **veritas**
 apoštol - **apostolus**
 krst - **baptisma**
 sviatok - **festum**

Ak sa chcete zapojiť do súťaže o mobilnú aplikáciu s katolíckym obsahom pre operačný systém Android, napíšte 5 viet, ktoré obsahujú tieto slová, prípadne aj krátky príbeh (alebo nakrelite obrázok s uvedenými slovami). Pošlite ich do konca júla na číslo/Whatsapp uvedené na strane 3. Do správy napíšte heslo: **Missio-1-latinčina (text vášho príbehu/obrázok), meno, kontakt**.

Tradičná svätá omša

Dogmatické učenie Cirkvi o svätej omši (Tridentský koncil, 22. zasadnutie, 17. 9. 1562)

V tejto Božej obete, je prítomný ten istý Kristus a nekrvavým spôsobom sa obetuje na kríži. Táto obeta je skutočnou zmiernou obetou a ňou dosahujeme milosrdenstvo a nachádzame milosť a pomoc v pravom čase.

Keďže sväté veci treba vysluhovať sväto a svätá omša je zo všetkých obiet tá najsvätejšia, katolícka Cirkev pred mnohými stáročiami ustanovila posvätný kánon, aby sa omša dôstojne prinášala a prijímala. On je bez akéhokoľvek omylu a neobsahuje nič, čo by naskrze nedýchalo svätosťou a nábožnosťou a nedvíhalo mysle veriacich k Bohu.

Účelom svätej omše je prinášať:

- obetu na uzmiernenie Boha na odpustenie hriechov
- obetu chvály na uctievanie Boha
- obetu vďaka Bohu za preukázané dobrodenia
- obetu prosebnú za milosť pre dušu i telo

Počas svätej omše **miništrant (respektíve veriaci) hovoria iba texty napísané väčším tučným písmom**. Slová, ktoré kňaz vyslovuje nahlas sú napísané väčším obyčajným písmom. Slová kňaza vyslovené potichu sú napísané kurzívou a menším písmom. Slovenský preklad obyčajným písmom. Kňaz stojí čelom k oltáru a chrbtom k ľudu.

+ prežehnanie

* úklon hlavy

K: kňaz

M: **miništrant/veriaci**

Začiatok svätej omše

Kňaz prichádza s miništrantom k oltáru. Pokloní sa, postaví zakrytý kalich na oltár, na lekciovej strane otvorí omšovú knihu a vrátiac sa začína omšu pred prvým stupňom oltára. **Prežehná sa +**

Modlitbou pred stupňami oltára kňaz vyjadruje pokoru a ľútosť pred Bohom. Kňaz sa tak pripravuje a očisťuje skôr ako sa odváži vystúpiť k oltáru, aby tu konal najsvätejšiu obetu. Zároveň vyjadruje túžbu a radosť z Božej blízkosti. V duchu sa pripájame ku kňazovi, opúšťame hluk sveta, túžime po spoločnosti s Bohom a na znak svojej nehodnosti s ľútostivým srdcom vyznávame svoju hriešnosť, prosiac o odpustenie.

K: + In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Introíbo ad altare Dei.

K: + V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen. - Pristúpim k oltáru Božiemu.

M: Ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

M: K Bohu, ktorý ma potešuje od mladosti.

Žalm 42, 1 - 5. Kňaz prosí Boha o očistenie a osvietenie. V odpovedi miništranta sa odráža snaha o naj dôvernejšie zjednotenie s Bohom. Očistenie, osvietenie a zjednotenie sú cesty, ktorými musí duša človeka prejsť, aby sa dostala k svojmu cieľu. Tak učia svätci a

tak je usporiadaná aj celá svätá omša. Najskôr sa očisťujeme od poškrvny hriechu, potom sa nechávame osvietiť čítaním z Písma svätého, aby sme mohli byť zjednotení s Bohom a prinášať najsvätejšiu obeť a sväté prijímanie.

K: Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo et dolóso éru me.

Súd' ma, Bože a rozhodni môj spor proti nesvätému ľudu, vyslobod' ma od človeka nestatočného a podvodného.

M: Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me reppulisti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

Ved' Ty, Bože si moja sila: prečo si ma odvrhol a prečo chodím smutný, keď ma trápi nepriateľ?

K: Emítte lucem tuam et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

Zošli svoje svetlo a svoju pravdu: nech ma vedú a privedú na tvoj svätý vrch a do tvojich stánkov.

M: Et introíbo ad altáre Dei: ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

I pristúpim k oltáru Božiemu, k Bohu, ktorý ma potešuje od mladosti.

K: Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

Budem oslavovať na citare teba, Bože, Bože môj, prečože si smutná, duša moja a prečo ma znepokojuješ?

M: Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei, et Deus meus.

Dúfaj v Boha, lebo ja ho budem oslavovať naďalej, ono je moja spása a môj Boh.

Všetci sklonia hlavu

K: Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému.

M: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sæcula sæculórum. Amen.

Ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz i vždycky i na veku vekov. Amen.

K: Introíbo ad altáre Dei.

Pristúpim k oltáru Božiemu.

M: Ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

K Bohu, ktorý ma potešuje od mladosti.

K: Adiutórium nostrum + in nómine Dómini.

Naša + pomoc v mene Pánovom.

M: Qui fecit coelum et terram.

Ktorý stvoril nebo i zem.

Confiteor (vyznanie hriechov)

Kňaz plný radosti a túžby, avšak vedomý si hriešnosti svojej i svojich spolubratov, uvedomujúc si, že bez pokánia nesmie predstúpiť pred tvár Božiu, skôr ako vystúpi k oltáru, sa pokorne vyznáva zo svojich hriechov.

K: Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, orare pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Vyznávam všemohúcemu Bohu, blahoslavenej Márii vždy Panne, blahoslavenému Jánovi Krstiteľovi, svätým apoštolom Petrovi a Pavlovi, všetkým svätým i vám bratia, že som veľa zhrešil myšlienkami, slovami a skutkami. Moja vina, moja vina, moja preveľká vina! Preto prosím blahoslavenú Máriu vždy Pannu, blahoslaveného Michala archanjela, blahoslaveného Jána Krstiteľa, svätých apoštolov Petra a Pavla, všetkých svätých i vás bratia, modlite sa za mňa k Pánu Bohu nášmu.

M: Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Nech sa zmiluje nad tebou všemohúci Boh, nech ti hriechy odpustí a vovedie ťa do života večného.

K: Amen.

Amen.

Po kňazovi vyznáva hriechy miništrant a veriaci

M: Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et tibi, pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te, pater, orare pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Vyznávam všemohúcemu Bohu, blahoslavenej Márii vždy Panne, blahoslavenému Michalovi archanjelovi, blahoslavenému Jánovi Krstiteľovi, svätým apoštolom Petrovi a Pavlovi, všetkým

svätým i vám bratia, že som veľa zhrešil myšlienkami, slovami a skutkami. Moja vina, moja vina,
moja preveľká vina!

Preto prosím blahoslaveného Jána Krstiteľa, svätých apoštolov Petra a Pavla, všetkých svätých i
vás bratia, modlite sa za mňa k Pánu Bohu nášmu.

**K: Misereatur vestri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam
æternam.**

Nech sa zmiluje nad vami všemohúci Boh, nech vám hriechy odpustí a vovedie vás do života
večného.

M: Amen.

Amen.

Kňaz sa znova prežehná a hovorí

**K: Indulgentiam, + absolutionem et remissionem peccatorum nostrorum tríbuat nobis
omnipotens et misericors Dóminus.**

Nech + nás omilostí všemohúci a milosrdný Pán, nech nás rozhreší a odpustí ná hriechy.

M: Amen.

Amen.

Potom sa mierne skloní a pokračuje

K: Deus, tu convérsus vivificábis nos.

Bože, obráť sa k nám a oživ nás.

M: Et plebs tua lætábitur in te.

A ľud tvoj radovať sa bude v tebe.

K: Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Ukáž nám, Pane svoje milosrdenstvo.

M: Et salutáre tuum da nobis.

A daj nám svoje spasenie.

K: Dómine, exáudi oratióem meam.

Pane, vyslyš moju modlitbu.

M: Et clamor meus ad te véniat.

A volanie moje nech dôjde ku tebe.

K: Dóminus vobíscum.

Pán s vami.

M: Et cum spírítu tuo.

I s duchom tvojím.

K: Orémus.

Modlime sa.

Kňaz vystupuje k oltáru ako kedysi Ježiš Kristus na Kalváriu, aby tu Bohu priniesol najsvätejšiu obeť. V nasledujúcej modlitbe vyjadruje hlbokú úctu pred novozákonnou Svätynou svätých, eucharistickým obetiskom, najsvätejším miestom v chráme, posväteným skutočnou prítomnosťou Božou. Najposvätnejšia časť starozákonného chrámu - svätyná - do ktorej smel vkročiť iba veľkňaz a to iba raz za rok, bola iba odtieňom novozákonného oltára, na ktorom sa obnovuje vykupiteľská obeta Kristova. Preto Cirkev svätá vkladá kňazovi do úst ďalšiu modlitbu, v ktorej opäť prosí o očistenie.

Aufer a nobis, quaesumus, Dómine, iniquitates nostras: ut ad Sancta sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Odním od nás, prosíme teba Pane, naše neprávosti, aby sme si zaslúžili vstúpiť s čistou myslou do svätyne svätých. Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Sklonený a so zloženými rukami sa dotýka oltára, symbolu Krista. Pobožká oltár a modlí sa:

Orámus te, Dómine, per mérita Sanctárum tuórum, quorum relíquiæ hic sunt, et ómnium Sanctórium: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

Prosíme teba, Pane, ráč mi odpustiť všetky hriechy pre zásluhy tvojich svätých, ktorých ostatky sú tu, i všetkých svätých. Amen.

V slávnostnej omši nasleduje incenzácia oltára. Dym kadidla symbolizuje naše modlitby vystupujúce k Bohu.

Introit - Vstup

Introit je žalm, ktorým sa uvádza svätá omša pre daný deň. Introit má svoje korene v žalmoch, ktoré spieval chór a procesia kňazov, keď vystupovali do chrámu.

Kňaz urobí znak kríža a číta Introit na pravej strane oltára.

Kyrie

Kyrie je jediná modlitba v omši svätej, ktorá sa hovorí po grécky. Podobne sa v latinskej liturgii zachovali aj hebrejské slová amen, alleluja, hosanna. To značí, že katolícka Cirkev je Cirkvou všetkých národov a pozýva tak pohanov ako aj židov.

Časté opakovanie tejto úpenlivej prosby k trojjedinému Bohu vyjadruje našu potrebnosť, pokoru a vytrvalosť. Deväť zvolaní Kyrie zodpovedá tiež deviatim anjelským chórom, čím sa pripomína, že pri omši svätej sú pri chvále a oslave Boha okrem ľudí prítomné aj bytosti nebeské.

Kňaz odchádza do stredu oltára a potom ako vzdal na konci Introitu chrálu Najsvätejšej Trojici, obracia sa k Nej devätnásobnou prosbou, v ktorej ho striedavo podporujú veriaci:

Kýrie eléison. - Kýrie eléison. - Kýrie eléison.

Pane, zmiluj sa nad nami. - Pane, zmiluj sa nad nami. - Pane, zmiluj sa nad nami.

Christe eléison. - Christe eléison. - Christe eléison.

Kriste, zmiluj sa nad nami. - Kriste, zmiluj sa nad nami. - Kriste, zmiluj sa nad nami.

Kýrie eléison. - Kýrie eléison. - Kýrie eléison.

Pane, zmiluj sa nad nami. - Pane, zmiluj sa nad nami. - Pane, zmiluj sa nad nami.

Glória - Anjelský chválospev

Ak si to ráz omše vyžaduje nasleduje Glória. Glória je spev slávnostný a radostný. Začiatkové slová spievali anjeli pri Narodení Pána.

Kňaz stojí uprostred oltára, všetci sa modlia.

Glória in excelsis * Deo. Et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Laudámus te. Benedícimus te *. Adorámus te, Glorificámus te *. Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus, Rex coeléstis, Deus Pater omnipotens. Dómine Fili unigénite, * Jesu Christe. Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi *, miserére nobis.

Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus Sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus Altíssimus, * Jesu Christe. Cum Sancto Spíritu + in glória Dei Patris.

Amen.

Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle. Chválime ťa, dobrorečíme ti, klaniame sa ti, oslavujeme ťa. Vzdávame ti vďaky pre veľkú slávu tvoju. Pane Bože, Kráľ nebeský, Bože Otče všemohúci. Pane, jednorodený Synu, Ježišu Kriste. Pane Bože, Baránok Boží, Syn Otca. Ktorý snímaš hriechy sveta, zmiluj sa nad nami.

Ktorý snímaš hriechy sveta, prijmi prosbu našu. Ktorý sedíš po pravici Otca, zmiluj sa nad nami.

Lebo len ty si najvyšší, Ježišu Kriste. S Duchom Svätým + v sláve Boha Otca. Amen.

Orácia (modlitba podľa liturgického kalendára)

Kňaz pobožká oltár, otočí sa a s roztvorenými rukami hovorí:

K. Dóminus vobíscum.

Pán s vami.

M: Et cum spiritu tuo.

I s duchom твоjim.

K: Orémus.

Modlime sa.

K orácii omše Cirkev pripája ešte iné spomienky svätých. Po zakončení miništrant i veriaci odpovedia:

M: Amen.

Bohoslužba náuky

Posvätnú náuku počúvame z úst Apoštola (lekcia), z úst Krista (evanjelium) a z úst Cirkvi (homília-kázeň).

Lekcia

Text podľa liturgického kalendára. Kňaz číta lekciiu na pravej strane oltára. Po skončení čítania sa odpovie:

M: Deo grátias.

Bohu vďaka.

Medzi lekciiu a evanjelium sa vsúvajú medzispevy.

(Graduál)

Pred evanjeliom sa kňaz hlboko sklonený modlí:

Munda cor meum ac labia mea, omnípotens Deus qui labia Isaíæ. Prophétæ cálculo mundásti igníto: ita me tua grata miseratióne dignáre mundáre, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen. Jube, Dómine benedícere. Dóminus sit in corde meo et in lábiis meis: ut digne et competéter annúntiem Evangélium suum. Amen.

Očisti moje srdce a pery, všemohúci Bože, ktorý si ohnivým uhl'om očistil pery proroka Izaiáša; svojim milostivým zľutovaním ráč i mňa tak očistiť; aby som mohol dôstojne ohlasovať tvoje sväté Evanjelium. Skrze Krista, Pána nášho. Amen. Ráč ma, Pane, požehnať. Nech je Pán v mojom srdci a na mojich perách, aby som dôstojne a náležite ohlasoval jeho evanjelium. Amen.

Miništrant vezme misál z pravej strany oltára - symbolicky zo strany Východu odkiaľ Cirkev očakáva druhý príchod Ježiša Krista a položí ho na ľavú stranu oltára - Sever, symbolizujúci pohanov, ktorým Cirkev vždy zvestovala evanjelium. Kňaz hlboko sklonený sa uprostred oltára ticho modlí.

Evanjelium

Proroci a Apoštoli, ktorých slová sme počuli v Lekcii, iba pripravovali cestu Pánovi. V Evanjeliu však počujeme hovoriť a konať samotného Vykupiteľa. To dáva Cirkev najavo tým, že pri Evanjeliu všetci úctivo stoja. - Kňaz sa dotkne pravým palcom posvätného textu evanjelia a posväť ním svoje čelo, prsia a ústa, označiac ich krížikom. To robia aj veriaci. Vážime si slová Pána Ježiša. Tieto slová chceme v pamäti udržiavať (krížik na čele), ústami vyznávať (krížik na ústach) a podľa nich sa riadiť (krížik na prsiach).

K: Dóminus vobíscum.

Pán s vami.

M: Et cum spíritu tuo.

I s duchom твоjim.

K: Sequéntia + sancti Evangélíi secúndum...

Stať + zo svätého evanjelia podľa...

M: Glória tibi, Dómine.

Sláva tebe, Pane.

Po prečítaní Evanjelia veriaci odpovedia:

M: Laus tibi, Christe.

Chvála tebe, Kriste.

Kňaz pobozká prečítaný text a hovorí:

K: Per evangelica dicta deleantur nostra delicta.

Slová Evanjelia nech zmyjú naše previnenia.

Krédo - vyznanie viery

Ak si to ráz omše vyžaduje, po **homílii (kázni)** sa veriaci spolu s kňazom modlia Krédo, ktorým dávame najavo, že veríme všetkým slovám svätého Evanjelia a tým tajomstvám, ktorých slávenie sa začína.

Credo in unum * Deum, Patrem omnipoténtem, factórem coeli et terræ, visibílium ómnium et invisibílium. Et in unum Dóminum * Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia saecula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines et propter nostram salútem descéndit de coelis.

Verím v jedného Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme, sveta viditeľného i neviditeľného. I v jedného Pána Ježiša Krista, jednorodeného Syna Božieho. Zrodeného z Otca pred všetkými vekmi. Boha z Boha, svetlo zo svetla, Boha pravého z Boha pravého.

Splozeného, nie stvoreného, jednej podstaty s Otcom; skrze ktorého bolo všetko stvorené.

Ktorý pre nás ľudí a pre našu spásu zostúpil z nebies.

Tu si všetci pokľaknú

Et incarnátus est de Spíritu Sancto ex María Vírgine: Et homo factus est.

A vteliť sa skrze Ducha Svätého z Márie Panny a stal sa človekom.

Všetci vstanú

Crucifixus étiam pro nobis: sub Póntio Piláto passus, et sepúltus este. Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras.

Et ascéndit in coelum: sedet ad dexteram Patris. Et iterum ventúrus est cum glória iudicare vivos et mórtuos: cuius regni non erit finis.
Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem: qui ex Patre Filióque procedít.
Qui cum Patre et Filio simul * adorátur et conglorificátur: qui locútus est per Prophétas.

Et unam sanctam cathólicam et apostolicam Ecclesiám.
Confiteor unum baptísma in remissiónem peccatórum. Et exspécto resurrectiónem mortuórum. + Et vitam ventúri saeculi. Amen.

Ukrižovaný bol tiež za nás, trpel pod Pontským Pilátom a pochovaný bol. A tretieho dňa vstal z mŕtvych podľa Písem.

A vystúpil do neba; sedí po pravici Otca. A zas príde v sláve súdiť živých i mŕtvych, jeho kráľovstvu nebude konca.

A v Ducha Svätého, Pána a oživovateľa, ktorý vychádza z Otca i Syna. Ktorému z Otcom a Synom sa spolu vzdáva poklona a sláva; ktorý hovoril skrze Prorokov.

A v jednu svätú katolícku a apoštolskú Cirkev.

Vyznávam jeden krst na odpustenie hriechov. A očakávam vzkriesenie mŕtvych. + A život budúceho veku. Amen.

Obetná omša

Začína sa vlastná obeta. Obnovujú sa udalosti pri poslednej večeri. Najskôr príprava obetného chleba a vína (ofertórium), ich premenenie na Telo a Krv Kristovu (konsekrácia) a podávanie eucharistického pokrmu a nápoja (prijímanie). - Kňaz pobožká oltár, obráti sa k veriacim a pozdravuje ich slovami:

K: Dóminus vobíscum.

Pán s vami.

M: Et cum spíritu tuo.

I s duchom tvojím.

K: Orémus.

Modlime sa.

Ofertorium - Pieseň obetovania

Bohu podávame svoje ľudské dary, ktoré sú obrazom nás samých. S nimi obetujeme seba aj všetko, čo máme. - Kým chór spieva, kňaz berie do rúk hostiu na paténe, pozdvihne zrak a obetuje.

Obetuje hostie (chleba)

Veriaci kľáčia. - *Miništrant raz zazvoní*

Suscipe, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus, hanc immaculátam hóstiam, quam ego indignus fámulus tuus óffero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerabílibus peccátis, et

offensiónibus, et negligéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fídelibus cristiánis vivis atque defúntis: ut mihi, et illis proficiat ad salútem in vitam ætérnam.
Amen.

Prijmi, svätý Otče, všemohúci večný Bože, túto nepoškrvnenú obeť, ktorú ja, tvoj nehodný sluha, obetujem tebe, svojmu živému a pravému Bohu, za nespočetné svoje hriechy, urážky a nedbalosti a za všetkých okolo stojacich, ale aj za všetkých veriacich kresťanov, živých a mŕtvych, aby mne aj im osožila na spasenie do života večného. Amen.

Kňaz urobí s hostiou nad oltárom kríž a položí ju na oltár.

Príprava kalicha, vína a vody

Kňaz nalieva do kalicha víno a niekoľko kvapiek vody. - Víno znamená prirodzenosť Božskú a voda ľudskú, úkon naznačuje spojenie veriacich s Kristom v jeho mystickom Tele. Kňaz požehnáva vodu (ale nie víno). - Na pravej strane oltára sa modlí:

Deus, + qui humánæ substántiæ dignitátem mirabíliter condidísti, et mirabílius reformásti: da nobis per hujus aquæ et vini mystérium, ejus divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps, Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia saecula sæculórum. Amen.

Bože, + ktorý si zázračne stvoril a ešte zázračnejšie obnovil dôstojnosť ľudskej prirodzenosti: skrze tajomstvo tejto vody a tohto vína, daj nám účasť na Božstve toho, ktorý sa ráčil stať účastným na našom človečenstve, Ježiš Kristus, Syn Tvoj, Pán náš, ktorý s tebou žije a kraluje v jednote Ducha Svätého, Boh, po všetky veky vekov. Amen.

Obetovanie kalicha

Offérimus tibi, Dómine, cálicem salutáris, tuam deprecántes cleméntiam: ut in conspéctu divínæ maiestátis tuæ, pro nostra et totíus mundi salute, cum adóre suavitátis ascéndat. Amen.

Obetujeme ti, Pane, kalich spasenia a vzývame tvoju dobrotivosť, aby sa vznášal ako lúbezná vôňa pred tvárou tvojej velebnosti za spasenie naše a celého sveta. Amen.

Kňaz urobí s kalichom znak kríža nad oltárom a položí ho na zadnú polovicu korporálky. Potom prináša ako obeť aj seba a svojich spolubratov a sestry. - Sklonený a so zloženými rukami, dotýkajúc sa oltára hovorí:

In spírítu humilitátis et in ánimo contríto suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspécto tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Prijmi nás, Pane, v duchu ponížených a v srdci skrúšených a naša obeť nech sa koná dnes pred tvojou tvárou tak, aby sa lúbila tebe, Pane Bože.

Vzývanie Ducha Svätého

Kňaz sa narovná, pozdvihne oči k nebu, ruky roztvorí a dvíha ich k nebu, požehnáva obetné dary (urobí znak kríža nad hostiou a vínom) a hovorí:

K: Veni, sanctificátor omnípotens ætérne Deus: et bene + dic hoc sacrificium, tuo sancto nómini præparátum.

Príd', Posvätiť všetomohúci večný Bože, a + požehnaj túto obeť, pripravenú Tvojmu svätému menu.

Nasleduje incenzácia kňaza, miništrantov i veriacich. Dym kadidla značí vystupovanie duše k Bohu i zamerania srdca, ktoré sa má stále obracať k Bohu.

Umývanie rúk (Lavabo)

Umývanie rúk pripomína kňazovi i veriacim, aby nepoškvrnení na duši a na tele slávili najsvätejšiu Obetu. - Kňaz ide napravo a miništrant mu leje vodu na ruky. (Žalm 25, 6 - 12)

Lavábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum. Dómine: Ut áudiam vocem laudis, et enárrem univérse mirabília tua. Dómine, diléxi decórem domus tuæ. Ne perdas cum viris sánguinem vitam meam: In quorum mánibus iniquitátes sunt: délixtera eórum repléta est munéribus. Ego autem in innocéntia mea ingræssus sum: rédime me et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: in ecclésiis benedícam te, Dómine. Glória Patri...

Umývam si ruky s nevinnými a som stále pri oltári tvojom Pane: Aby som počul chvály hlas a všetky tvoje skutky zázračné vyrozprával. Pane, milujem tvoj krásny príbytok: a miesto, kde ty v sláve prebývaš. Nezatrať moju dušu s nešľachetnými, Bože: ani s mužmi krvi život môj: Ich ruky sú poškvrnené zločinmi, ich pravica je plná úplatkov. Ja však kráčam v nevinnosti svojej, vykúp ma a zmiluj sa nado mnou.

Moja noha stojí na správnej ceste, pred zástupmi budem dobrorečiť tebe, Pane. Sláva Otcu...

Obetovanie darov Najsvätejšej Trojici

Kňaz je pred stredom oltára, kladie naň zopäté ruky a sklonený modlitbou vyjadruje, že omša svätá sa slúži na pamiatku Kristovu a ku cti svätých, ktorých vzyva o príhovor o pomoc:

Súscipe, sancta Trinitas, hanc oblatiónem, quam tibi offérimus ob memóriam passiónis, resurrectiónis, et ascensiónis Jesu Christi, Dómini nostri: et in honórem beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti Joannis Baptistæ, et sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et istórum et ómnium Sanctórum: ut illis proficiat ad honórem, nobis autem ad salútem: et illi pro nobis intercédere dignéntur in coelis, quorum memóriam ágimus in terris. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Prijmi, svätá Trojica túto obeť, ktorú tebe prinášame na pamiatku umučenia, zmŕtvychvstania a nanebovstúpenia Ježiša Krista, Pána nášho a na počesť blahoslavenej Márie vždy Panny, blahoslaveného Jána Krstiteľa, svätých Apoštolov Petra a Pavla a týchto (ktorých ostatky sú v oltárnom kameni) i všetkých Svätých, aby im slúžila na počesť, nám na spásu a tí nech ráčia orodovať za nás na nebi, ktorých pamiatku, slávime na zemi. Skrze toho istého Krista, Pána nášho. Amen.

Príhovor bojujúcej Cirkvi

Kňaz pobozká oltár, obráti sa k veriacim a vyzýva ich, aby ho s modlitbou podporovali, aby ich spoločná obeta bola Bohu milá.

K: Oráte, fratres: ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

Modlite sa bratia, aby moja i vaša obeta bola príjemná Bohu Otcu všemohúcemu.

M: Suscípíat Dóminus sacrificium de mánibus tuis ad laudem et glóriam nominis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclesiæ suæ sanctæ.

Nech Pán prijme obetu z Tvojich rúk na česť a slávu svojho mena, na úžitok tak nám ako aj celej svojej svätej Cirkvi.

K: Amen.

Amen.

Secreta - Tichá modlitba (podľa liturgického kalendára) Obetný úkon

Blíži sa vrcholná chvíľa svätej omše, keď Kristus premení naše obetné dary na svoje Telo a svoju Krv a obetuje ich Otcovi ako obetu nekonečnej hodnoty. Deje sa to počas eucharistickej modlitby, ktorá sa volá **KÁNON**, čiže pevnou, nemeniteľnou obetnou modlitbou svätej omše. Úvodom k obetnému úkonu je **PREFÁCIA** (pieseň chvály a ďakovania), kde sa snažíme slovami vypovedať to, čo najsvätejšia Obeta vyjadruje svojou podstatou. Skladá sa z troch častí. **1. časť:**

K: Per omnia saecula saeculorum.

Po všetky veky vekov.

M: Amen.

Amen.

K: Dóminus vobíscum.

Pán s vami.

M: Et cum spíritu tuo.

I s duchom твоjim.

Kňaz pokračuje s roztvorenými rukami:

K: Sursum corda.

Hore srdcia.

M: Habémus ad Dóminum.

Máme ich u Pána.

K: Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Vzdávajme vďaky pánu Bohu nášmu.

M: Dignum et iustum est.

Je dobré a správne.

Prefácia - druhá časť**Text podľa liturgického kalendára. Kňaz ju spieva alebo hovorí s pozdvihnutými rukami. Veriaci stoja.**

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grätias ägere: Dömine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui cum unigénito Fílio tuo et Spíritu Sancto unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónæ, sed in únus Trinitáte substántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spíritu Sancto sine differentia descreti'énis sentímus. Ut in confessióne veræ sempiternæque Deitátis, et in persónis proprietas, et in esséntia únitas, et in majestáte adorétur æquálitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamäre cotídie, una voce dicéntes:

Naozaj je dôstojné a správne, príhodné a spasiteľné vzdávať vďaky vždy a všade tebe, Pane svätý, Otče všemohúci, večný Bože: Ty si so Synom svojím jednorodeným a s Duchom svätým jeden Boh, jeden Pán a to nie ako jedna osoba, ale ako jeden v troch osobách. A tak čo na základe zjavenia Tvojho veríme o sláve Tvojej, to isté veríme bez rozdielu o Synovi Tvojom a o Duchu svätom. Preto keď vyznávame pravé a večné Božstvo, klaniame sa i vlastnosti v osobách i jednote v podstate, ale aj rovnosti vo sláve velebnej. Túto slávu chvália anjeli a archanjeli, cherubíni a serafíni a neprestajne sa ozývajú každý deň, jedným hlasom spievajúc:

Prefácia - tretia časť - SANCTUS***Miništrant trikrát zazvoní* - V tejto časti sa spájajú pozemskí pútnici s anjelskými chórmí do spoločného chválospevu na trikrát svätého Boha:**

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. + Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Svätý, Svätý, Svätý Pán Boh zástupov. Plné sú nebesia i zem slávy tvojej. Hosanna na výsostiach.
+ Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom. Hosanna na výsostiach.

Kánon (Canon Missae)

Touto časťou sa začína najsvätejšia a nemiencia sa časť svätej omše. Kánon je svojím obsahom tak starý, ako samotná Cirkev a jeho modlitby sa skladajú zo slov Pána, z podania apoštolov alebo z dodatkov pápežov. Od dôb Gregora Veľkého (+604) sa v ňom už nerobili žiadne zmeny. Prvá modlitba Kánonu vyjadruje prosbu za Cirkev jej pastierov a veriacich. - Kňaz sa skláňa pred oltárom a najsvätejšiu časť omše sa modlí ticho, aby sa aj tým znázornilo mystické tajomstvo, do ktorého sa zahľúje podstatná časť svätej omše a aby sa aj prítomní vhlbili do veľkej skutočnosti, ktorá sa pred nimi deje. Veriaci kláčaia.

Te igitur, clementíssime Pater, per Jesum Christum, Fílium tuum, Dóminum nostrum, súpplices ragámus, ac pétimus, uti accepta habeas et benedícas, hæc + dona, hæc + múnera, hæc + sancta sacrificia illibáta, in primis, quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam

pacificare, custodire, adunare et regere digneris toto orbe terrarum: una cum famulo tuo Papa nostro N. et Antistite nostro N. et omnibus orthodoxis, atque catholicæ et apostolicæ fidei cultoribus.

Teba teda, najlaskavejší Otče, skrze Ježiša Krista, Syna Tvojho, Pána nášho, pokorne prosíme a žiadame, (bozkáva oltár) láskavo prijmi a požehnaj tieto + dary, tieto + služby, tieto + sväté nepoškvrnené obety, ktoré obetujeme tebe predovšetkým za tvoju svätú katolícku Cirkev, ráč ju obdarovať pokojom, ochraňovať, zjednotiť a riadiť po celom zeme kruhu aj so služobníkom svojím našim pápežom M. a našim biskupom M. a so všetkými pravovernými, ako aj s katolíckej a apoštolskej viery ctiteľmi.

Spomienka na živých (Cirkev bojujúca). Kňaz si spomína na jednotlivých veriacich, sebe drahých alebo odporúčaných. Rovnako aj na tých, ktorí sú práve prítomní najsvätejšej Obeti:

Meménto, Dómine, famulorum famularumque tuarum N. et N. lungit manus, orat aliquantulum pro quibus orare intendit: deinde manibus extensis prosequitur: et omnium circumstantium, quorum tibi fides cognita est et nota devotio, pro quibus tibi offerimus: vel qui tibi offerunt hoc sacrificium laudis, pro se suisque omnibus pro redemptione animarum suarum, pro spe salutis et incolumitatis suæ: tibi que reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

Spomeň si, Pane, na služobníkov a služobnice svoje M. a M. a na všetkých okolo stojacich, ktorých viera je pred tebou osvedčená a oddanosť známa, za ktorých obetujeme tebe a ktorí aj sami obetujú tebe túto obetu chvály za seba a všetkých svojich, za vykúpenie svojich duší, za nádej blaha a bezpečnosti svojej. A takto plnia svoje sľuby tebe, večnému Bohu, živému a pravému.

Krátko pred premieňaním kňaz spomína na spoločenstvo, ktoré máme v nebi so Svätými, ktorí nám môžu svojimi príhovormi pomáhať. Táto modlitba je pokračovaním predchádzajúcej modlitby.

Communicantes, et memóriam venerantes, in primis glóriósæ semper Vírgínis Mariæ, Genetrícis Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beati Joseph, eiusdem Virginitis Sponsi, et beatorum Apostolorum ac Mátyrum tuorum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et omnium Sanctórum tuorum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in omnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

V spoločenstve so svätými ctíme si pamiatku predovšetkým slávnej Márie, vždy Panny, Rodičky Boha a Pána nášho Ježiša Krista, ako aj svätého Jozefa, tej Panny ženícha a svätých Apoštolov a Mučeníkov Tvojich Petra a Pavla, Ondreja, Jakuba, Jána, Tomáša, Jakuba, Filipa, Bartolomeja, Matúša, Šimona a Tadeáša, Lína, Kleta, Klimenta, Cysta, Kornélia, Cypriána, Vavrinca, Chrysogona, Jána a Pavla, Kosmu a Damiána i všetkých Tvojich svätých, pre ktorých zásluhy a prosby ráč udeliť, aby sme boli vo všetkom Tvojou pomocnou záštitou chránení. Skrze toho istého Krista, Pána nášho. Amen.

Prosba o prijatie obetných darov. Kňaz kladie ruky na obetné dary, ako to robil veľkňaz nad obetou v Starom Zákone, na ktorú chcel preniesť všetky viny svoje a svojho ľudu. Lebo v najbližšom okamžiku bude pod spôsobom chleba a vína ukrytý Baránok, ktorý na seba berie hriechy celého sveta. ***Miništrant raz zazvoní* - Kňaz s vystretými rukami hovorí:**

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ, sed et cunctae familiæ tuæ, quaesumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum iúbeas grege numerári. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Prosíme teba Pane, prijmi teda uzmierený túto obeť svojich služobníkov i celej svojej rodiny, spravuj naše dni v svojom pokoji a ráč nás vytrhnúť z večného zatratenia a pripočítať k stádu svojich vyvolených. Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Kňaz žehná obetné dary a prosí Boha, aby ich premenil na Telo a Krv svojho Syna.

Quam oblationem tu, Deus, in ómnibus, quaesumus, bene + díctam, adscríp + tam, ra + tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: ut nobis Cor + pus, et San + guis fiat dilectíssimi Fílli tui, Dómini nostri Jesu Christi.

Prosíme teba Bože, ráč urobiť nech táto obeť je v každom ohľade + požehnaná, tebe + privlastnená, + platná, duchovná a ľúbezna, aby sa nám stala + Telom a + Krvou tvojho milého Syna, Pána nášho Ježiša Krista.

Konsekrácia - Premenenie

Podstata najsvätejšej obety sa skladá z dvojitého premenenia: oslávený Spasiteľ je prítomný pod spôsobom chleba a vína, ako obeť a obetujúci kňaz; ako naša Hlava obetuje Otcovi nebeskému aj nás. Oddelené posvätné spôsoby naznačujú, že táto eucharistická obeť je totožná s krvavou obetou na kríži. - Kňaz berie do svojich rúk hostiu a stotožňuje sa v okamihu Premenenia úplne s Kristom. Miništrant zľahka nadvihne kňazovi ornát, čo vyjadruje zjednotenie veriacich s ním, ale aj tú ženu z Evanjelia, ktorá po tom, čo sa dotkla šiat Kristových, bola uzdravená.

Qui prídíe quam paterétur, accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, elevátis óculis in coelum ad te Deum, Patrem suum omnípoténtem, tibi grátias agens, bene + dixit, fregit, dedítque discíplis suis, dicens: Accípíte, et manducáte ex hoc omnes.

HOC EST ENIM CORPUS MEUM.

On v predvečer svojho umučenia vzal chlieb do svojich svätých a ctihodných rúk a keď pozdvihol oči k nebu (kňaz zdvihne oči k nebu), k tebe Bohu, Otcu svojmu všemohúcemu, tebe vzdal vďaky, + požehnal, lámal a dával učeníkom svojim hovoriac: Vezmite a jedzte z neho všetci.

LEBO TOTO JE MOJE TELO.

Pozdvihovanie hostie

Kňaz si potom kláknem, aby si uctil premenenú hostiu. Pozdvihne ju a ukáže veriacim, aby sa jej aj veriaci poklonili. *Miništrant zazvoní pri pokľaknutí kňaza 1x, na pozdvihovanie 3x a pri pokľaknutí 1x.*

Premenenie vína

Kňaz berie do rúk kalich s vínom a pokračuje:

Símili modo postquam coenatum est, accípiens et hunc præclárum Cálicem in sanctas ac venerábiles manus suas: item tibi grátias agens, bene + dixit, deditque discípulis suis, dicens:

Accípite, et bíbite ex eo omnes:

Podobným spôsobom, keď bolo po večeri, vzal i tento preslávný kalich do svojich svätých a ctihodných rúk, zase vzdal vďaka tebe, + požehnal a dával svojim učeníkom hovoriac: Vezmite a pite z neho všetci.

Hic est enim calix sanguinis mei, novi et ætérni testamenti: mystérium fidei: qui pro vobis et pro multis effundétur in remissiónem peccatórum.

Lebo toto je Kalich mojej Krvi, nového a večného zákona, tajomstvo viery, ktorá bude vyliať za vás a za mnohých na odpustenie hriechov.

Haec quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis.

Kedykoľvek toto budete robiť, robte to na moju pamiatku.

Pozdvihovanie kalicha

Kňaz položí kalich a pokľakne si, aby adoroval Pánovi. - *Miništrant zazvoní pri pokľaknutí 1x, na pozdvihovanie 3x a znovu pri pokľaknutí 1x.* - Slovom tajomstva viery upozorňoval kedysi kňaz ľud, že premena darov na Telo a Krv Pána, toto veľké tajomstvo viery, sa práve stalo; neskôr to prešlo priamo do konsekračných slov. Po premieňaní keď sa kňaz poklonil s ľuďmi aj Krvi Pána, pokračuje, nadväzujúc na predchádzajúce napomenutie Spasiteľove a pri spoločnej spomienke obetuje Bohu Otcu premenené dary. S roztvorenými rukami pokračuje:

Unde et mémores, Dómine, nos servi tui, sed et pleb tua sancta, eiusdem Christi Fílii tui, Dómini nostri, tam beátæ passiónis, nec non et ab inferis resurrectiόnis, sed et in coeles gloriόsæ ascensiόnis: offérimus præcláræ maiestáti tuæ de tuis donis ac datis, hóstiam + puram, hóstiam + sanctam, hóstiam + immaculátam, Panem + sanctum vitæ ætérnæ, et Cálicem + salútis perpétuæ. Supra quæ propítio ac seréno vultu respícere dignéris: et accépta habére, sicúti accépta habére dignátus es mánera púeti tui iusti Ábel, et sacrificium Patriárchæ nostri Abrahæ: et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchisedech, sanctum sacrificium, immaculátam hóstiam.

A preto Pane, my služobníci tvoji, lež aj ľud tvoj svätý, rozpamätávame sa tak na blažené umučenie ako aj na zmŕtvychvstanie, lež aj na slávne nanebovstúpenie tohože Krista, tvojho Syna, Pána nášho a prinášame tvojej prevznešenej velebnosti z tvojich vlastných údelov a darov obetu + čistú, obetu + svätú, obetu + nepoškvrnenú, svätý + Chlieb večného života a Kalich + trvalej spásy. Ráč na ne zhliadnuť milostivým a jasným pohľadom a prijať ich ako si ráčil prijať dary spravodlivého služobníka Ábela a obetu nášho praotca Abraháma i tú svätú žertvu a nepoškvrnenú obetu, ktorú tebe priniesol tvoj veľkňaz Melchisedech.

Kňaz hlboko sklonený prosí, aby Boh Otec túto obetu, ktorej mystickým telom sme my, dal svojim Anjelom preniesť na mystický oltár v nebi. V tejto ako aj v predchádzajúcej

modlitbe neprosí teda kňaz, aby Otec pohliadol milostivo na svojho Syna, ale na nás, ktorí Mu ho podávame a za ním sa ukrývame:

Súplices te rogámus, omnípotens Deus: iube hæc perférri per manus sancti Angeli tui in sublime altáre tuum, in conspéctu divínæ maiestátis tuæ: ut, quotquot ex hac altáris participatióne sacrosáctum Fílii tui Cor + pus, et Sán + guinem sumpsérimus, omni benedictióne coelésti et grátia repleámur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Ponížene prosíme teba, všemohúci Bože: prikáž ich preniesť rukami svojho svätého Anjela na svoj nebeský oltár, pred tvár svojej božskej velebnosti, aby sme my všetci (pobozká oltár), ktorí z tohto podielu na oltári prijmemo presväté + Telo a + Krv tvojho Syna, boli naplnení všetkým nebeským požehnaním a milosťou. Skrze tohože Krista, Pána nášho. Amen.

Spomienka na mŕtvych. Obeť omše svätej spája v sebe všetky údy Cirkvi - údy živé aj mŕtve. Kňaz spomína aj na zosnulých a prihovára sa za nich, aby im Boh dal u seba sladké odpočinutie:

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tudrum N. et N., qui nos præcessérunt cum signo fidei, et dórmiant in somno pacis. Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus locum refrigerii, lucis pacis ut indúlgeas, deprecámur.

Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Rozpomeň sa, Pane, aj na služobníkov a služobnice svoje M. a M., ktorí nás predišli so znamením viery a odpočívajú spánkom pokoja. Prosíme, Pane, dožič týmto i všetkým, ktorí v Kristovi odpočívajú, miesto občerstvenia, svetla a pokoja.

Skrze tohože Krista, Pána nášho. Amen.

Potom kňaz prosí, aby Boh aj nás hriešnych služobníkov svojich, ktorí hľadáme spásu v jeho milosrdenstve, prijal do blaženej spoločnosti našich svätých bratov a sestier:

Nobis quoque peccatóribus *fámulis tuis, de multitudíne miseratiónum tuárum sperántibus, partem áliquam et societátem donáre dignéris, cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus: cum Joánnē, Stéphanō, Matthíā, Bárnabā, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtiu, non æstimátor mériti, sed vénia, quaesumus, largítor admítte. Per Christum, Dóminum nostrum.*

Aj nám svojim hriešnym služobníkom, ktorí dúfame v hojnosť tvojich zľutovaní, ráč darovať nejakú účasť a spoločenstvo so svojimi svätými Apoštolmi a Mučeníkmi: s Jánom, Štefanom, Matejom, Barnabášom, Ignácom, Alexandrom, Marcellínom, Petrom, Felicitou, Perpetuou, Agátou, Luciou, Anežkou, Cecíliou, Anastáziou a so všetkými svojimi Svätými. Pripusť nás do ich spoločnosti, nie pre naše zásluhy, ale ako štedrý darca odpustenia. Skrze Krista, Pána nášho.

Zakončenie kánonu

Deje sa posvätením prírody, ktorá poskytla k obete posvätné hmoty a slávorečením najsvätejšej Trojice.

Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, + sanctificas, + vivíficas, + benedícis et præstas nobis.

Skrze neho, Pane, všetko toto vždy dobré tvoríš, posväcuješ +, oživuješ +, požehnávaš + a nám dávaš.

Kňaz odokryje kalich, pokloní sa a s hostiou v pravej ruke urobí 3x znak kríža nad kalichom a hovorí:

Per + ipsum, et cum + ipso, et in + ipso, est tibi Deo Patri + omnipotenti, in unitate Spíritus + Sancti, omnis honor, et glória.

Skrze + neho a s + ním a v + ňom máš ty Bože Otče + všemohúci, v jednote Ducha + Svätého, všetku úctu a slávu.

Na slová "omnis honor et gloria" pri pozdvihnutí kalicha *miništrant raz zazvoní*. Kňaz kladie hostiu, prikrýva kalich, pokloní sa a nahlas hovorí:

K: Pet omnia saecula saeculorum.

Po všetky veky vekov.

M: Amen.

Amen.

Prijímanie - obetná hostina

Priniesli sme Bohu najdokonalejšiu poctu: obetu jeho jednorodeného Syna. S obetou sa spája obetná hostina, v ktorej prijímame obetné Telo a obetnú Krv Bohočloveka a tým sa najhlbšie spájame ako údy s našou Hlavou, Ježišom Kristom.

Až do tohto okamihu sa omšové modlitby zaoberali premieňaním obetných darov; od tohto miesta pripravujú na obetnú hostinu - sväté prijímanie. Prvá z týchto modlitieb je Otčenáš, vlastné slová Kristove, ktorý je prítomný na oltári pod spôsobom chleba a vína. Niet krásnejšej a mocnejšej modlitby. V jej slovách je krátko vyslovené to, čo Boha uctieva a nám pomáha.

Orémus: Præcéptis salutáribus móniti, et divína institutione formati audemus dicere:

Modlime sa: Príkazmi spasiteľovými povzbudení a božským ponaučením vedení, osmeľujeme sa povedať:

Modlitba Otčenáš

Kňaz hovorí alebo spieva hlasne:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cæle et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem:

Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno Tvoje, príď kráľovstvo Tvoje, buď vôľa Tvoja, ako v nebi tak i na zemi. Chlieb náš každodenný, daj nám dnes a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom a neuved' nás do pokušenia.

M: Sed libera nos a malo.

Ale zbav nás zlého.

K: Amen.

Amen.

Kňaz doplňuje ešte poslednú prosbu:

Líbera nos, quaesumus, Dómine, ab ómnibus malis prætéritis, præséntibus et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genetríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, + da propítius pacem in diébus nostris: ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti, et a peccáto simus semper líberi et ab omni perturbatióne secúri.

Zbav nás, prosíme, Pane, všetkého zla minulého, prítomného a budúceho; a na príhovor blahoslavenej a slávnej Bohorodičky Márie vždy Panny i blahoslavených apoštolov svojich Petra a Pavla a Ondreja a všetkých Svätých, + daj milostivo pokoj v našich dňoch, aby sme podporení pomocou tvojho milosrdenstva, boli vždy oslobodení od hriechu a bezpeční pred každým nepokojom.

Kňaz láme nad kalichom hostiu na polovicu a hovorí:

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Skrze tohože Pána nášho Ježiša Krista, tvojho Syna, ktorý s tebou žije a kraluje v jednote Ducha Svätého, Boh.

K: Per omnia saecula saeculorum.

Po všetky veky vekov.

M: Amen.

Amen.

Pri týchto slovách kňaz rozlomil hostiu, ako lámal Kristus chlieb. Toto lámanie, ako predtým premieňanie značí mystickú obebnú smrť Kristovu.

Malý zlomok hostie púšťa kňaz do premeneného vína, čo opäť pripomína spojenie Tela a Krvi Kristovej pri vzkriesení. Spasiteľ sa vtedy zjavil apoštolom s pozdravom pokoja. To robí teraz aj kňaz:

K: Pax + Dómini sit + semper + vobíscum.

Pokoj + Pánov nech je + vždy s + vami.

M: Et cum spíritu tuo.

I s duchom tvojím.

Kňaz nasype čiastočky Hostie do kalicha a ticho hovorí:

Haec commíxtio, et consecrátió Córporis et Sánguini Dómini nostri Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam ætéram. Amen.

Toto posvätné zlúčenie Tela a Krvi nášho Pána Ježiša Krista nech nám prijímajúcim slúži k večnému životu. Amen.

Agnus Dei

Kňaz prikryje kalich, pokloní sa, bije sa trikrát do prs a hovorí: [Chór a veriaci spievajú alebo hovoria Agnus Dei]

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

Baránok Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, zmiluj sa nad nami.

Baránok Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, zmiluj sa nad nami.

Baránok Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, udeľ nám pokoj.

Sväté prijímanie

V nasledujúcich modlitbách sa kňaz pripravuje na prijatie Tela a Krvi Pána. Požitím obetných darov je obeť skončená. V prvej modlitbe kňaz prosí pre celú Cirkev o mier, ktorý nám Kristus slúbil zanechať. Kňaz sa modlí ticho, hlboko sa skláňa a hľadá na Najsvätejšiu sviatosť:

Dómine Jesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis: Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: ne respícias peccáta mea, sed fídem Ecclésiæ tuæ; eámque secúndum voluntátem tuam pacificáre et coadunáre dignéris: Qui vivis et regnas Deus per ómnia saecula sæculórum. Amen.

Pane Ježišu Krite, ktorý si povedal svojím apoštolom: Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nehľad' na moje hriechy, ale na vieru svojej Cirkvi, ráč jej podľa svojej vôle udeliť mier a jednotu: ktorý žiješ a kraluješ, Boh po všetky veky vekov. Amen.

Po tejto modlitbe sa dáva pri slávnostnej omši svätý bozk pokoja. Potom kňaz prosí, aby v spojení so sviatosťným Kristom bolo Telo a Krv Kristova pre neho prameňom očistným a tiež štítom proti všetkému zlu. Modlitby pred svätým prijímaním:

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu Sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: líbera me per hoc sacrosáctum Corpus et Sánguinem tuum ab ómnibus iniquitátibus meis, et univérsis malis: et fac me tuis semper inhærére mandátis, et a te numquam separári permíttas: Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in saecula sæculórum. Amen.

Pane Ježišu Kriste, Syn Boha živého, ktorý si z vôle Otcovej spolupôsobením Ducha Svätého oživil svet svojou smrťou, zbav ma skrze toto presväté Telo a Krv svoju od všetkých mojich neprávostí a od každého zla a daj aby som sa vždy pridŕžiaval tvojich prikázaní a nedopust', aby som sa niekedy odlúčil od teba, ktorý s týmže Bohom Otcom i Duchom Svätým žiješ a kraluješ Boh na veky vekov. Amen.

Kňaz pokorne žiada, aby mu požívanie Tela Pána nebolo na odsúdenie, ale na spasenie:

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsumo, non mihi provéníat in iudícium et condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui

*vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula sæculórum.
Amen.*

Prijatie tvojho Tela, Pane Ježišu Kriste, ktoré ja nehodný odvažujem sa požívať, nech mi neslúži na súdenie a zatratenie, ale pre tvoju dobrotivosť, nech mi osoží na ochranu duše a tela a na získanie uzdravenia: ktorý žiješ a kraluješ a Bohom Otcom v jednote Ducha Svätého Boh, po všetky veky vekov. Amen.

Prijímanie Tela Pánovho kňazom

Panem coeléstem accípíam, et nomen Dómini invocábo.

Chlieb nebeský prijmem a budem vzývať meno Pánovo.

Priamo pred prijatím svätej Hostie, sa kňaz bije do prs a s pokorným rímskym stotníkom trikrát vyznáva: *Miništrant pri slovách kňaza "Domina" zazvoní 1x, 2x, 3x*:

Dómine, non sum dignus, *ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.*

Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz iba slovo a duša mi ozdravie.

Kňaz so svätou Hostiou v pravej ruke urobí znak kríža nad paténou a hovorí:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Telo Pána nášho Ježiša Krista nech zachová moju dušu pre život večný. Amen.

Po prijatí Tela Pána kňaz zotrúva okamih v tichej modlitbe. Potom odokryje kalich, pokloní sa, paténou zbiera z korporálu odrobené čiastočky Hostie, očistí paténu nad kalichom a pri tom sa modlí so žalmistom:

Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbut mihi? Cálicem salutáris accípíam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.

Čím sa odvdáčím Pánovi za všetko, čo mi preukázal? Prijmem kalich spasenia a budem vzývať meno Pánovo. Chválospevom budem vzývať Pána a zachránim sa pred svojim nepriateľmi.

Kňaz povie trikrát modlitbu, berúc kalich do pravej ruky, urobí znak kríža hovoriac:

Sanguis Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Krv Pána nášho Ježiša Krista nech zachová moju dušu pre život večný. Amen.

Po požití Krvi Pána sa veriaci modlia vyznanie hriechov:

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et tibi, pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te, pater, orare pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Vyznávam všemohúcemu Bohu, blahoslavenej Márii vždy Panne, blahoslavenému Michalovi archanjelovi, blahoslavenému Jánovi Krstiteľovi, svätým apoštolom Petrovi a Pavlovi, všetkým svätým a tebe otče, že som veľa zhrešil myšlienkami, slovami a skutkami. Moja vina, moja vina, moja preveľká vina. Preto prosím blahoslavenú Máriu vždy Pannu, blahoslaveného Michala archanjela, blahoslaveného Jána Krstiteľa, svätých apoštolov Petra a Pavla, všetkých svätých a teba otče, modlite sa za mňa k Pánu Bohu nášmu.

Kňaz sa obráti k prijímajúcim a hovorí:

Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris perducat vos ad vitam æternam.

Nech sa zmiluje nad vami všemohúci Boh, nech vám hriechy odpustí a vovedie vás do života večného.

M: Amen.

Amen.

K: + Indulgentiam, absolutiónem et remissionem peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens et misericors Dóminus.

+ Nech vás omilostí všemohúci a milosrdný Pán, nech vás rozhreší a odpustí vám hriechy.

M: Amen.

Amen.

Kňaz ukazuje veriacim Telo Pánovo a hovorí:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.

Hľa, Baránok Boží, hľa, ktorý sníma hriechy sveta.

Miništrant pri slovách "Domina" zazvoní 1x, 2x, 3x. Veriaci trikrát povedia:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea. (3x)

Pane, nie som hodný, aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz iba slovo a duša mi ozdravie. (3x)

Sväté prijímanie veriacich

Veriaci sa svätým prijímaním najdokonalejšie zúčastňujú na svätej obete a Telo Ježiša Kriata, ktoré požívajú, je ovocím svätej omše. Ak veriaci neprijímajú Telo Pána, majú aspoň v duchu po ňom zatúžiť. Také duchovné prijímanie je zdrojom mnohých milostí. Pri rozdávaní svätého prijímania kňaz každému jednotlivo hovorí:

Corpus Dómini nostri + Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam æternam. Amen.

Telo Pána nášho + Ježiša Krista nech zachová dušu tvoju pre život večný. Amen.

Prijímajúci neodpovedá.

Po prijímaní kňaz umiestni cibórium do svätostánku. Leje víno do kalicha, potom z neho pije a prosí za trvalý účinok svätého prijímania:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de munere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Prijmime, Pane, čistou myslou, čo požili sme ústami a časný dar nech sa nám stane večným liekom.

Miništrant nalieva do kalicha cez kňazove prsty vodu a víno. Kňaz si vysuší prsty a ticho hovorí:

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhaereat viscéribus meis: et præsta; ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refécérunt sacraménta:

Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Telo Tvoje, Pane, ktoré som požil a Krv, ktorú som pil nech ostáva v mojej duši: a udel', nech nezostane škvrna hriechov vo mne, keď ma občerstvili čisté a sväté tajomstvá: ktorý žiješ a kraluješ na veky vekov. Amen.

Komúnia - pieseň svätého prijímania

Kňaz sa vráti ku knihe na epištolnej strane a modlí sa ďakovné modlitby podľa liturgického kalendára. Ide do stredu oltára, pobožká ho, obráti sa k ľudu a zdraví:

K: Dóminus vobíscum.

Pán s vami.

M: Et cum spíritu tuo.

I s duchom tvojím.

Postkomúnia (modlitba po prijímaní)

K: Orémus ... sæcula sæculórum.

Modlime sa.

M: Amen.

Amen.

Záver svätej omše

Po skončení svätej obety dostávame poslanie, aby sme Krista, v ktorého spoločenstve sme prežívali túto obeť a obeťnú hostinu, vniesli so sebou do každodenného života.

Kňaz ide do stredu k oltáru, pobožká ho, otočí sa k veriacim a hovorí:

K: Dóminus vobíscum.

Pán s vami.

M: Et cum spíritu tuo.

I s duchom tvojím.

K: Ite, Missa est.

Chodte, omša sa skončila.

M: Deo grátias.

Bohu vďaka.

Kňaz ešte raz prosí sklonený pred oltárom, aby sa Bohu páčila obeť, ktorú práve dokonal. Záverečné požehnanie kňaz hovorí ticho, ukláňajúc sa pred oltárom.

Pláceat tibi, sancta Trínitas, obsequium servitutis meae: et praesta; ut sacrificium, quod oculis tuae maiestatis indignus obtuli, tibi sit acceptabile, mihi que et omnibus, pro quibus illud obtuli, sit, te miserante, propitiabile. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Svätá Trojica, nech sa Ti zalúbi úkon tvojho služobníka a udeľ, aby obeta, ktorú ja nehodný predniesol som pred pohľadom tvojej velebnosti, tebe bola lúbezná a mne i všetkým, za ktorých som ju predniesol, nech ona je z tvojho milosrdenstva na zmierenie. Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Požehnanie na záver

Ako zástupca veľkňaza Krista žehná ľud pred odchodom.

Kňaz pobozká oltár, obráti sa, urobí znak kríža:

K: Benedícat vos omnipotens Deus Pater, et Fílius, et + Spíritus Sanctus.

Nech vás žehná všemohúci Boh, Otec i Syn + i Duch Svätý.

M: Amen.

Amen.

Evanjelium na koniec (Ján 1:1-14)

Je doplnkom požehnania, lebo začiatku evanjelia svätého Jána sa privlastňoval vždy osobitný svätiační účinnok, a preto sa používal ako text žehnania.

Na konci svätej omše vhodne zvestuje tajomstvo vtelenia Syna Božieho a našej hodnosti dieťaťa Božieho. Veriaci stoja.

K: Dóminus vobíscum.

Pán s vami.

M: Et cum spíritu tuo.

I s duchom твоjím.

K: + Inítium sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

+ Počiatok svätého Evanjelia podľa Jána.

M: Glória tibi, Dómine.

Sláva Tebe, Pane.

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine.

Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et munuds eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fieri, his, qui credunt in nómine eius: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátia et veritatis.

Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze Neho a bez Neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V Ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali. Bol človek, ktorého poslal Boh, volal sa Ján. Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby skrze neho všetci uverili. On sám nebol svetlo, prišiel iba vydať svedectvo o svetle.

Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. Bol na svete a svet povstal skrze Neho, a svet Ho nepoznal. Prišiel do svojho vlastného, a vlastní Ho neprijali. Ale tým, ktorí Ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi ani z vôle tela ani z vôle muža, ale z Boha. (Pokľakne na slová:) A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy.

M: Deo grátias.

Bohu vďaka.

Kňaz vezme do rúk kalich a pokloniac sa Sviatosti Oltárnej vo svätostánku, ako na začiatku omše, s prikrytou hlavou, sprevádzaný miništrantom, ktorý nesie omšovú knihu, sa vracia do sakristie.

Modlitby po tichej svätej omši

Kňaz kľáči na schodoch pred oltárom.

Zdravas Mária (3x)

Ave Mária, grátia plena, Dóminus Tecum; benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

Zdravas Mária, milosti plná, Pán s Tebou, požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod života Tvojho, Ježiš.

Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

Svätá Mária, Matka Božia, pros za nás hriešnych, teraz i v hodinu smrti našej. Amen.

Zdravas' Kráľovná, Matka Milosrdenstva (Salve Regina)

Kňaz aj veriaci sa spoločne modlia alebo spievajú:

Salve Regina, Mater misericórdiae; vita dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus, éxsules filii Hevae.

Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle.

Eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte.

Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui nobis post hoc exsílum, osténde.

O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

Zdravas' Kráľovná, matka milosrdenstva, život náš i sladkosť a nádej naša, zdravas.

K tebe voláme, hriešni synovia Evy, v tomto slz údolí stenajúci, plačúci.

A preto teda. Orodovnica naša, obráť k nám tie svoje premilosrdné oči.

A. nám Ježiša, ktorý je požehnaný plod života Tvojho, tam vo večnosti ukáž.

Ó milostivá a nad všetky pobožná, ó presladká Panna, Matka Božia Mária.

Kňaz pokračuje:

K: Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.

Oroduj za nás, svätá Božia rodička.

M: Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Aby sme sa stali hodní prislúbení Kristových.

Oremus. Deus refúgium nostrum et virtus, pópulum ad te clamántem propítius réspice; et intercedénte gloriósa et immaculáta Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Apóstolis tuis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quas pro conversióne peccatórum, pro libertáte et exaltatióne sanctæ Matris Ecclésiae, preces effúndimus, miséricors et benignus exáudi. Per eundem Christum Dominum nostrum.

Modlime sa. Bože, útočiste naše a sila, zhladni milostivo na ľud k tebe volajúci, a na príhovor slávnej a nepoškvrnenej Panny, Rodičky Božej, Márie, blahoslaveného Jozefa, jej ženícha, i svätých apoštolov tvojich, Petra a Pavla, a všetkých svätých, vyslyš milostivo a dobrotivo prosby, ktoré tebe za obrátenie hriešnikov, za slobodu a povýšenie svätej matky Cirkvi prednášame.

Skrze tohože Krista, Pána nášho.

M: Amen.

Amen.

Modlitba k Archanjelovi svätému Michalovi

Sancte Michael Archángele, defénde nos in praelio; contra nequítiam et insídias diaboli esto praesidium. Imperet illi Deus, súpplices deprecámur: tuque, princeps milítiae: caeléstis, sátanam aliósque spíritus malignos, qui ad perditionem animárum pervagántur in mundo, divína vírtute in inférnum detrúde. Amen.

Svätý Michal archanjel, bráň nás v boji; proti zlosti a úkladom diablovým buď nám ochranou. Pokorne prosíme: Nech ho zavrátí Boh. A ty, knieža vojska nebeského, mocou Božskou zažeň do pekla satanáša a iných zlých duchov, ktorí sa na skazu duší po svete potulujú. Amen.

Vzývanie Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

Opakuje sa 3x. Pri "Miserere nobis" sa možno 3x biť do prs.

K: Cor Jesu sacratíssimum.

Najsvätejšie Srdce Ježišovo.

M: Miserére nobis.

Zmiluj sa nad nami.

K: Nos cum prole pia.

So svojím milým Synom.

M: Benedícat Virgo Maria.

Nech nás žehná Mária.

Reklama - Billboardy
- Kristus Kráľ
Slovenska

Na portáli
peticie.com je možné
v súčasnosti nájsť
prosbu o finančnú
podporu na
vytvorenie billboardov
Krista Kráľa
Slovenska. Ak vás
táto aktivita zaujala,
môžete ju podporiť
finančným
príspevkom s
poznámkou
"billboard" na účet
IBAN: SK05 0200
0000 0012 6606 0056

JA SOM
BOŽSKÝ MAJSTER,
MAJSTER BOŽEJ VÔLE
A DUŠE, KTORÉ ŽIJÚ
V MOJEJ VÔLI,
SÚ MOJÍM ÚSMEVOM!